

PROJECTES

Biel Llinàs

FORMACIÓ

- 2020 Doctorand al Programa Estudis Avançats en Produccions Artístiques (UB).
Usce in motion. Taller d'Elena Lavellés. Museu d'Art Contemporani de Belgrad (Serbia).
Curs d'Agents articuladors entre art i educació. Experimentem amb l'Art (Barcelona).
- 2019 *Asimetries. Ciutat, Tercer Espai i Desigualtats contemporànies*. Idensitat, Fabra i Coats.
- 2018 Màster en Gestió del Patrimoni Cultural i Museologia (UB).
Explorando el mundo-valla, seminari impartit per Colectivo En Medio. La Virreina Centre de la Imatge.
ON Mediation #5. Seminario de prácticas curatoriales (UB). Dirigit per A. M. Guasch i M. Peran.
Pràctiques de màster a Centre d'Art Tecla Sala (L'Hospitalet de Llobregat).
- 2016 Grau en Belles Arts (UB).

EXPOSICIONS

Individuals

- 2024 Aula Portàtil. A cura d'A Bao A Qu. Fabra i Coats Fàbrica de creació (Barcelona).
- 2023 *Un racó [im]propi*. A cura de Jordi Pallarès. Galeria àngels barcelona (Barcelona).
- 2022 *Studio views*. Comissariat per Ada Fuentes. TACA Studio (Palma, Mallorca).
- 2020 *Shades of white*. Comissariat per Gordana Zikic. Kulturni Centar Magacin (Belgrado, Serbia).
- 2019 *When the WIP comes down. Narratives del treball en art*. Espai Subsòl (L'Hospitalet de Llobregat).
- 2016 *En Paral·lel*. Ca'n Timoner, Associació Cultural Anagnòrisi (Mallorca).

Col·lectives (selecció)

- 2024 *Villa Babel*. A cura d'Aina Pomar. Babel Mallorca (Cala Figuera, Mallorca).
X Certamen d'Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx 2024. Centre Cultural Felanitx (Mallorca).
Si plou així, que no escampi. Fabra i Coats Centre d'Art Contemporani (Barcelona).
XXVII Premi Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques 2024. Museu d'Història de Manacor (Mallorca).
- 2023 *La invención de los lindes: espacios penetrados*. Centre d'Art La Capella (Barcelona).
Certamen Artpertot. Maison de la Catalanité (Perpignan, França).
Esquinçar superfícies. A cura de Renan Camilo. Sala d'Art Jove (Barcelona).
Certamen Artpertot. Artjove IB. Nit de l'Art de Palma, Casal Solleric (Mallorca).
Nitx de l'Art 2023. A cura de Sebastià Mascaró. Felanitx (Mallorca).
53è Certamen Biennal d'Art de Pollença 2023. Museu de Pollença (Mallorca).
Festival Inundart 2023. Pont de les Peixateries Velles (Girona).
- 2022 Contemporary voices 2022. A cura de Jordi Garrido. Galeria Plataforma² (Barcelona).
Swab Ephemeral. A cura de C. Almirall i M. Cuevas. SWAB Barcelona Art Fair 2022.
A reveure, Peter Punk! Premi Miquel Casablanques 2022. Centre d'art La Capella (Barcelona).
XXV Premi Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques 2022. Museu d'Història de Manacor (Mallorca).
Certamen Arts Visuals Art Jove de les Illes Balears 2022. Binissalem (Mallorca).
VIII Certamen d'Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx 2022. Centre Cultural Felanitx (Mallorca).
- 2021 Primal distance. Comissariat per Carolina Lio. Looking Forward (Londres). SAC - IRL. L.
III Recreant Ruïnes. La Escocesa fàbrica de creació (Barcelona).
- 2020 JCE Biennale d'Art Contemporain 2019/21. Kunstbygningen (Hjorring, Dinamarca).
Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert d'Arts Visuals 2019. Casal Solleric (Mallorca).

- 2019 JCE Biennale d'Art Contemporain 2019/21. Le Beffroi de Montrouge (París, França).
Certamen d'Arts Visuals Art Jove Illes Balears 2019. Casal Solleric (Mallorca).
52 Certamen Biennal d'Art de Pollença 2019. Museu de Pollença (Mallorca).
Cruixent #2. Valid World Hall gallery. Espronceda Center of Art and Culture (Barcelona).
Idea 19'. Nous creadors de Felanitx. Centre Cultural Felanitx (Mallorca).
- 2018 IV Certamen Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx. Centre Cultural Felanitx (Mallorca).
VII Artnitcampos Festival de arte contemporáneo. Campos (Mallorca).
T. Molins. R. Páez. Fer-se un lloc en el desert. Curadoria a Fundació Arranz-Bravo de L'Hospitalet.
V Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty, Centre d'Art Tecla Sala (L'Hospitalet).
- 2017 LAVA, Exposició d'art jove. Vilafranca de Bonany (Mallorca).
Ciutat Subterrània 04. CCCB. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona.
VI Artnitcampos Festival de arte contemporáneo. Campos (Mallorca).
- 2016 II Certamen Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx. Centre Cultural Felanitx (Mallorca).
Nitx de l'art 2016. Galeria Can Cabestre. Felanitx (Mallorca).
- 2015 En Procés, mostra d'artistes residents. Fabra i Coats Fàbrica de Creació (Barcelona).
I Certamen d'Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx. Centre Cultural Felanitx (Mallorca).
Parchís, pintura y otros medios. Facultat de Belles Arts UB (Barcelona).
Construccions Sensorials. Archivo Histórico Provincial de Jaén.

MEDIACIÓ I ACTIVITATS EDUCATIVES

- 2024 Presentació de Work(in') work(out). Call Vermell Books. Felanitx (Mallorca).
Presentació de Work(in') work(out). Es Baluard Museu d'Art Contemporani. Palma (Mallorca).
Presentació de Work(in') work(out). Llibreria La Canibal (Barcelona).
Tallers de dinamització artística. L'Ordit: Cultura, Educació i Territori. Fabra i Coats (Barcelona).
- 2023 Tècnic de mediació al Bòlit Centre d'Art Contemporani (Ajuntament de Girona).
[Espai en blanc]. Expectatives en les pràctiques artístiques emergents. Galeria àngels barcelona.
- 2022 Presentació de *Self storage. Estéticas de la emergencia habitacional*. Fabra i Coats (Barcelona).
- 2021 Artist Talk a la Facultat de BBAA (UB), Visualitats contemporànies. Polaritats (Homesession - UB).
Taller vinculat al projecte *Brick by brick*. Centre cívic Guinardó (Barcelona).
Intervenció dialogada al poblat talaiòtic Torre d'en Galmés (Menorca). Illa Delta Art.
Online conversation with curator Giulia Menegale. Primal Distance public program (LF London).
- 2020 *Visites Dialogades*. Nit de l'Art de Palma 2020. Art Palma Contemporani.
Tracing white. Deriva urbana colectiva en el marc de *Shades of white* (Belgrad).
- 2019 *When the WIP comes down*. Visita facultat de BBAA (UB). Espai Subsòl (L'Hospitalet).
Informador a La Pedrera / Casa Milà. Fundació Catalunya La Pedrera (Barcelona).

BEQUES I PREMIS

- 2024 Beca de residència X ARP a Roma. Centro Luigi di Sarro (Roma) i Esponceda (Barcelona).
Beca de residència artística a Fabra i Coats Fàbrica de creació (Barcelona).
En Residència: creadors als instituts 2023/24. Institut Nou Barris (Barcelona).
Finalista X Certamen d'Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx. Centre Cultural Felanitx (Mallorca).
Finalista XXVII Premi Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques. Museu d'Història de Manacor (Mallorca).
- 2023 Beca de residència a Casa de Velázquez. Premis i Beques Pilar Juncosa i Sothebys. Miró Mallorca.
Finalista I Biennal d'Art Ezequiel Torroella 2023. Ajuntament de Palamós (Girona).
Beca Art Jove Creació, amb Ada Fuentes a Sala d'Art Jove (Generalitat de Catalunya).

- II Premi 53 Biennal d'Art de Pollença 2023. Museu de Pollença (Mallorca).
Beca a la Creació Artística Guasch Coranty 2023. Fundació Guasch Coranty (Barcelona).
Beca de residència artística a Fabra i Coats Fàbrica de creació (Barcelona).
- 2022 Finalista XXV Premi Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques 2022 (Mallorca).
I Premi Certamen Arts Visuals Art Jove IB 2022. Programa Cultural Art Jove (Illes Balears).
Premi Miquel Casablanques 2022 (PROJECTE). Ajuntament de Barcelona.
Finalista Premi Miquel Casablanques 2022 (OBRA). Ajuntament de Barcelona.
SAC-FIC Programa de Residències i Stage Intensiu. Sant Andreu Contemporani (Barcelona).
Beca BKF MACBA 2022 de creació e investigació. Museu d'Art Contemporani de Barcelona.
- 2021 *Beca ILLA Delta Art*. Es Far Cultural (Menorca), Konvent (Berga) i La Providence (Ille).
Site-specific Festival Stripart. Centre Cívic Guinardó (Barcelona).
- 2020 *Beca Exchange Belgrade per a artistes baleàrics*. Homesession (Barcelona) i BAIR (Belgrad).
Finalista *Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert d'Arts Visuals 2019* (Palma de Mallorca).
Beca d'investigació i experimentació artística La Escocesa 2020 (Barcelona).
Finalista *POSTBROSSA '20*. Fundació Joan Brossa (Barcelona).
Beca de residència La Escocesa 2020 (Barcelona).
- 2019 Obra seleccionada a *Tastart 2019*. Museu de Porreres (Mallorca).
II Premi *Certamen d'Arts Visuals Art Jove de les Illes Balears 2019* (Mallorca).
Seleccionat *Jeune Création Européenne Biennale d'Art Contemporain 2019/21*.
Beca LAB LAIKA 2019, con Ada Fuentes. Centre d'Art Torre Muntadas. (El Prat de Llobregat).
Finalista *52 Certamen Biennal de Arte de Pollença*. Pollença (Mallorca).
Seleccionat *Cruixent #2*. Espronceda Center of Art and Culture (Barcelona).
- 2018 Finalista *IV Certamen Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx*. Felanitx (Mallorca).
Seleccionat *VI Artnitcampos Festival de arte contemporáneo 2018*. Campos (Mallorca).
Finalista *V Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty* (Barcelona).
- 2017 Finalista *III Certamen Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx*.
Portfolio review con S. Porlán, director de Centro Párraga (Murcia). IEB (Mallorca).
Beca de residència *Ciutat Subterrània 04*. Fundació Teatre Clavé, CCCB i Universitat de Barcelona.
- 2016 Seleccionat *V Dress Your Wall*, galeria Miscelànea (Barcelona).
Finalista *II Certamen Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx* (Mallorca).
- 2015 Finalista *I Certamen Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx* (Mallorca).
Seleccionat *XX Stripart*. Festival d'art emergent del Centre Cívic Guinardó (Barcelona).
Beca de residència a Fabra i Coats amb NAAG Collective (Barcelona).

OBRA EN COL·LECCIONS

- 2023 Museu de Pollença (Mallorca).
Fundació Guasch Coranty (Barcelona).

PUBLICACIONS I RECERCA

- 2023 *Work(in') work(out)*. Premi Miquel Casablanques 2022 (publicació).
53è Certamen Biennal d'Art de Pollença 2023 (catàleg).
- 2022 ATOPÍA. Projecte d'investigació desenvolupat en el marc de les Beques BKF Macba 2022.
XXV Premi Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques (catàleg).
- 2021 *ILLA Delta Art*. Editat per Jiser Reflexions Mediterrànies (catàleg).
Self storage. Estéticas de la emergencia habitacional. Ada Fuentes i Biel Llinàs (publicació).

Entrevistes als artistes de Konvent Puntzero. Residència ILLA Delta Art (online).

- 2019 *Jeune Création Européenne Biennale d'Art Contemporain 2019/21* (catàleg).
52è Certamen Biennal d'Art de Pollença 2019. Museu de Pollença (catàleg).
Idea 19'. Nous creadors de Felanitx. Centre Cultural Felanitx (catàleg).
- 2018 *Toni Molins. Raul Páez. Fer-se un lloc en el desert*. Catàleg Fundació Arranz-Bravo (assaig).
AAEEEBGP, publicació a cura de l'equip On Mediation 5 (assaig).
Entrevistes als artistes de l'exposició *Matèria Primera*. Centre d'Art Fabra i Coats (online).
V Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty 2018 (catàleg).

ENLLAÇOS D'INTERÉS

Entrevista per l'escriptor Marcos Augusto a Última Hora (2024). <https://www.ultimahora.es/noticias/cultura/2024/05/26/2171389/trabajar-ciertos-museos-hostil-convierte-automata.html>

Un racó [im]propi, individual a la galeria àngels barcelona (2023). <http://bit.ly/3FWY5GW>

Resenya d'*Un racó [im]propi* a PAC, pel curador Jordi Pallarès (2023). <https://bit.ly/3FUcqUr>

Reportatge *Un racó [im]propi*, per Cati Moya a Ara Balears (2023). <https://bit.ly/3QYoevu>

Ephemeral. Swab Art Fair 2022. <https://swab.es/es/swab-ephemeral-2022/>

Ola de calor, text crític de Marta Ramos Yzquierdo (2022). <https://bit.ly/3FTxN8i>

Entrevista Art Super Magazine, Swab Radio (2022). <https://bit.ly/49Abxhm>

Programa Polaritats (2021). <https://www.polaritats.cat/?p=2092>

Illa Delta Art. Es Far Cultural (Menorca, 2021). <https://radiofarmenorca.com/residents-12-biel-llinas>

Illa Delta Art, a La Providence (Ille-sur-tet, 2021). <https://bit.ly/3SEf8VU>

Illa Delta Art. Radio Arrels (Ille-sur-Tet, 2021). <https://www.radioarrels.cat/noticia/1915/final-de-residencia-a-illa-per-als-artistes-representants-dels-territoris-de-leuroregio>

Illa Delta Art (2021). Entrevistes a Konvent Puntzero (Berguedà, 2021). <https://bit.ly/3QVq53V>

Shades of white - Homesession (2020). <https://www.homesession.org/biel-llinas/>

Shades of white - Belgrade artist in Residence (2020). <https://bit.ly/3u3pMLp>

Primal Distance (2020). Looking Forward London. <https://bit.ly/3QUnUh5>

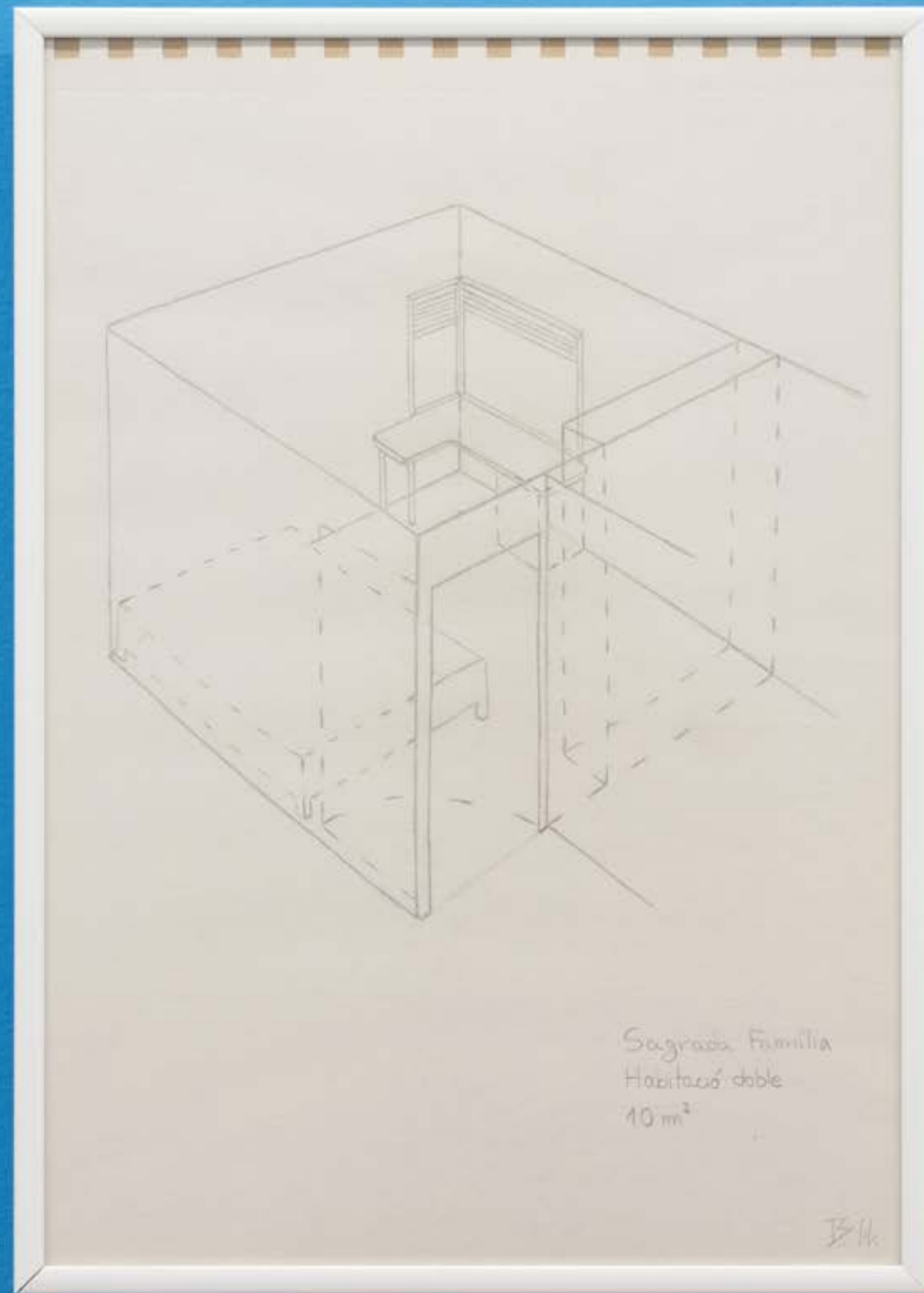
Primal Distance (2020). Conversación amb la curadora Giulia Menegale. <https://bit.ly/3Qyau9i>

VIII Artnit Campos 2019 (Mallorca). <https://www.artnitcampos.com/portfolio/gabriel-llinas-soto/>

Toni Molins, Raúl Páez. Fer-se un lloc en el desert (2018). Curadoria a la Fundació Arranz Bravo (L'Hospitalet de Llobregat). <https://bit.ly/3ukZwfy>

Ciutat Subterrània 04. CCCB (2018). <https://bit.ly/40xRxYE>

En Paral·lel, individual a Can Timoner (2016). <https://cantimoner.org/event/En-Parallel>

STATEMENT

La pràctica artística de Biel Llinàs explora els vincles entre l'espai, l'individu i l'experiència. A partir d'una perspectiva crítica i situada, qüestiona els discursos i tensions que travessen aquells llocs quotidians que habitem, consumim i produïm, abordant àmbits com el geogràfic, l'urbanístic o l'arquitectònic. Des d'aquest marc, explora les condicions materials que defineixen el treball creatiu en l'era digital, problematitzant el seu encaix en un món urbà definit per valors com el rendiment, la connectivitat o la flexibilitat. En aquest terreny de joc, s'interessa per qüestions com la *biopolítica*, la relació entre abstracció i alienació o les asimetries sistèmiques de la globalització.

Encara que d'arrel marcadament pictòrica, el seu treball es desplega des de la multidisciplinarietat, a través de mitjans com la fotografia, la instal·lació, l'acció, el dibuix o l'escriptura.

Més enllà de la seva praxi individual, és membre fundador de NAAG Collective (Barcelona) i ha desenvolupat diversos projectes amb l'artista Ada Fuentes, com *Self storage. Estètiques de l'emergència residencial* o *How to live in a Pantry*.

Foundations

7

Instal·lació site-specific

Sensors de moviment, software i projector

550 cm x 350 cm

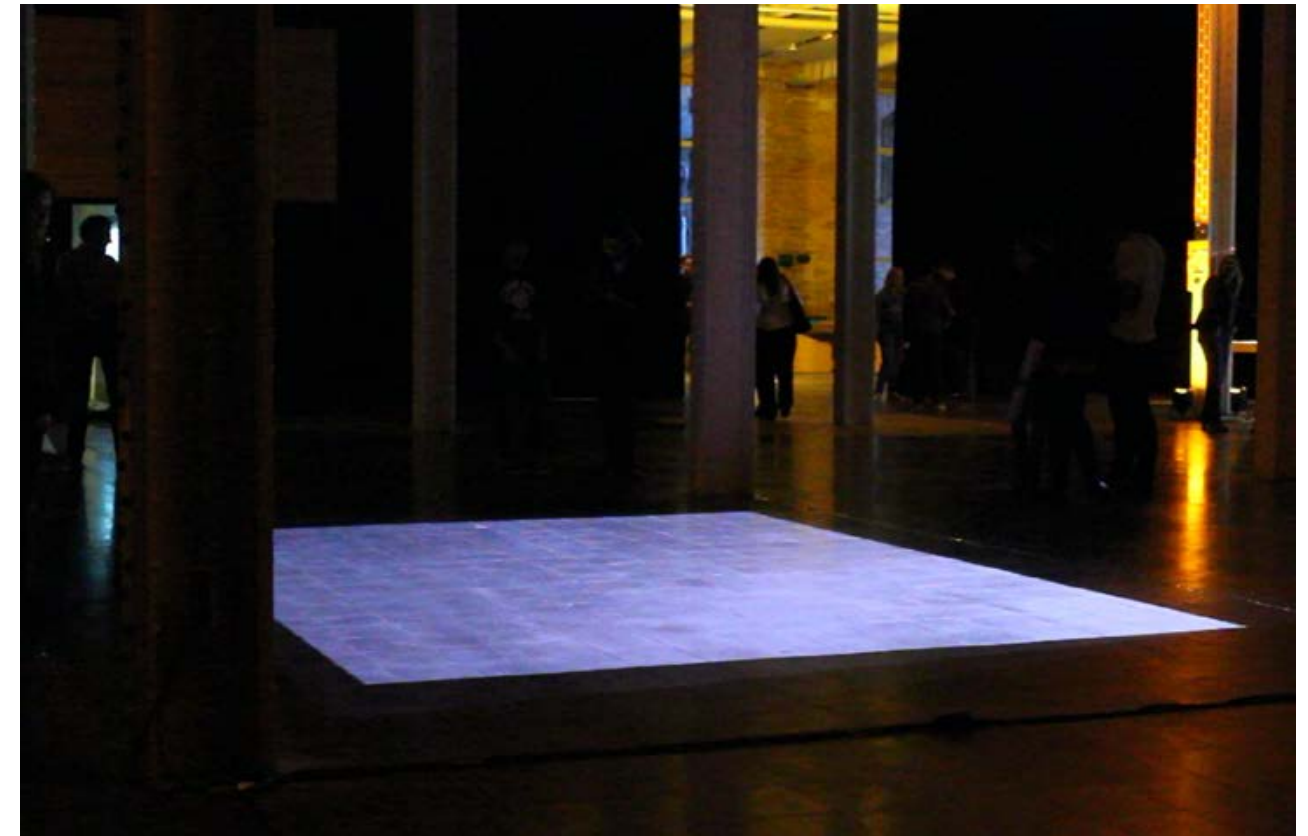
NAAG Collective

2015

En un moment on la frontera entre el físic i el virtual és cada vegada més difosa a causa del paper de la tecnologia en la interacció amb el nostre entorn, **Foundations** (fruit del projecte *Definicions interactives*) planteja una reinterpretació dels conceptes de públic, intervenció i espai. La peça té com a propòsit transformar un entorn físic concret, sense cap mena d'interès aparent (en la mesura en què és un fragment d'un espai diàfan organitzat modularment sota el mateix patró), en un lloc, on gràcies a la participació del públic com a agent constructor té lloc un esdeveniment.

Per a això, la peça es materialitza en una instal·lació interactiva activada per l'acció del visitant sobre una sèrie de sensors de proximitat. Una vegada accionats, es projecten una sèrie de figures en la superfície del sòl, explorant la creació i representació d'un nou espai en diàleg amb el visitant.

Residències de Creació Artística 2014/15 de Fabra i Coats

Prototips

9

Instal·lació

Acrílic sobre paper i cinta de senyalística

Dimensions variables

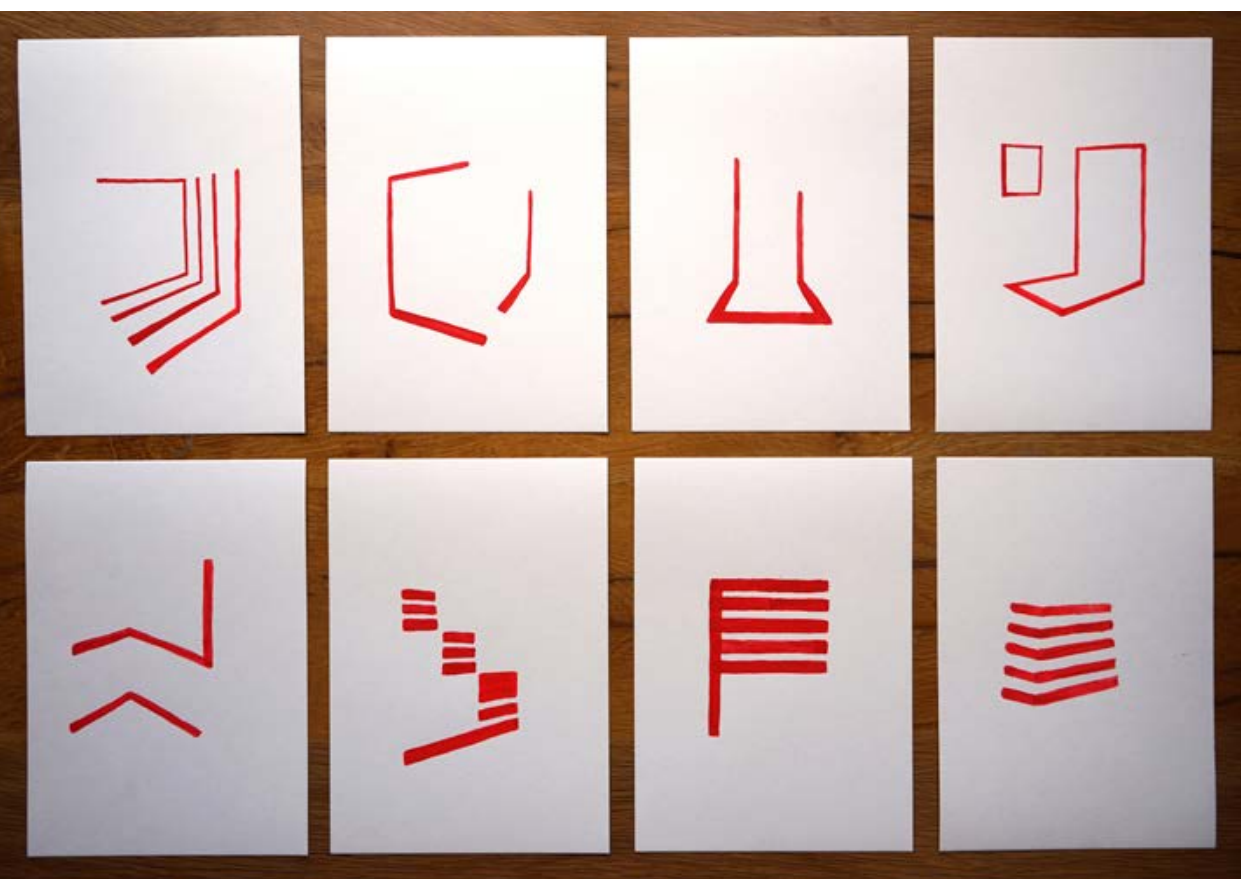
2018

Prototips és una instal·lació que reproduceix en els murs de Sa Viqueria de Campos una sèrie de figures geomètriques prèviament dibuixades a mà alçada sobre paper. Aquests prototips, elaborats de manera intuïtiva, proposen una sèrie de figures abstractes que seran posteriorment recreades en tres dimensions. Així, les diverses figures es desenvolupen gradualment en formats paral·lels, partint d'un anecdòtic dibuix de petita escala fins a materialitzar-se a escala humana en un espai domèstic.

A través d'aquest procés de creació especulatiu, que no contempla cap espai d'instal·lació preconcebut, es pretenen problematitzar les jerarquies establertes entre model i representació, el mental i el material i entre projecte i execució, binomis sistèmics de la creació contemporània.

El diàleg entre uns patrons pictòrics eminentment autònoms, bidimensionals i no mimètics i la seva materialització en els murs de l'espai expositiu ens remeten a l'arquitectura i els seus processos de disseny i construcció. Si bé, en un primer moment, en ser reproduïts sobre paper, estem parlant d'una imatge mental transcrita a través d'una sèrie de traços, finalment, en passar d'aquest suport a la tercera dimensió, és quan es converteixen en estructures site-specific que s'emmotllen a l'espai expositiu. A partir d'aquest moment, l'espectador, immers en el joc perceptiu, es converteix en protagonista en interpretar i recórrer l'espai des de perspectives alternatives a les dictades per la forma i la funció de l'edifici eclesiàstic.

VII Artnitcampos Festival d'art contemporani 2018

8 dibujos de 21 x 14,8 cm

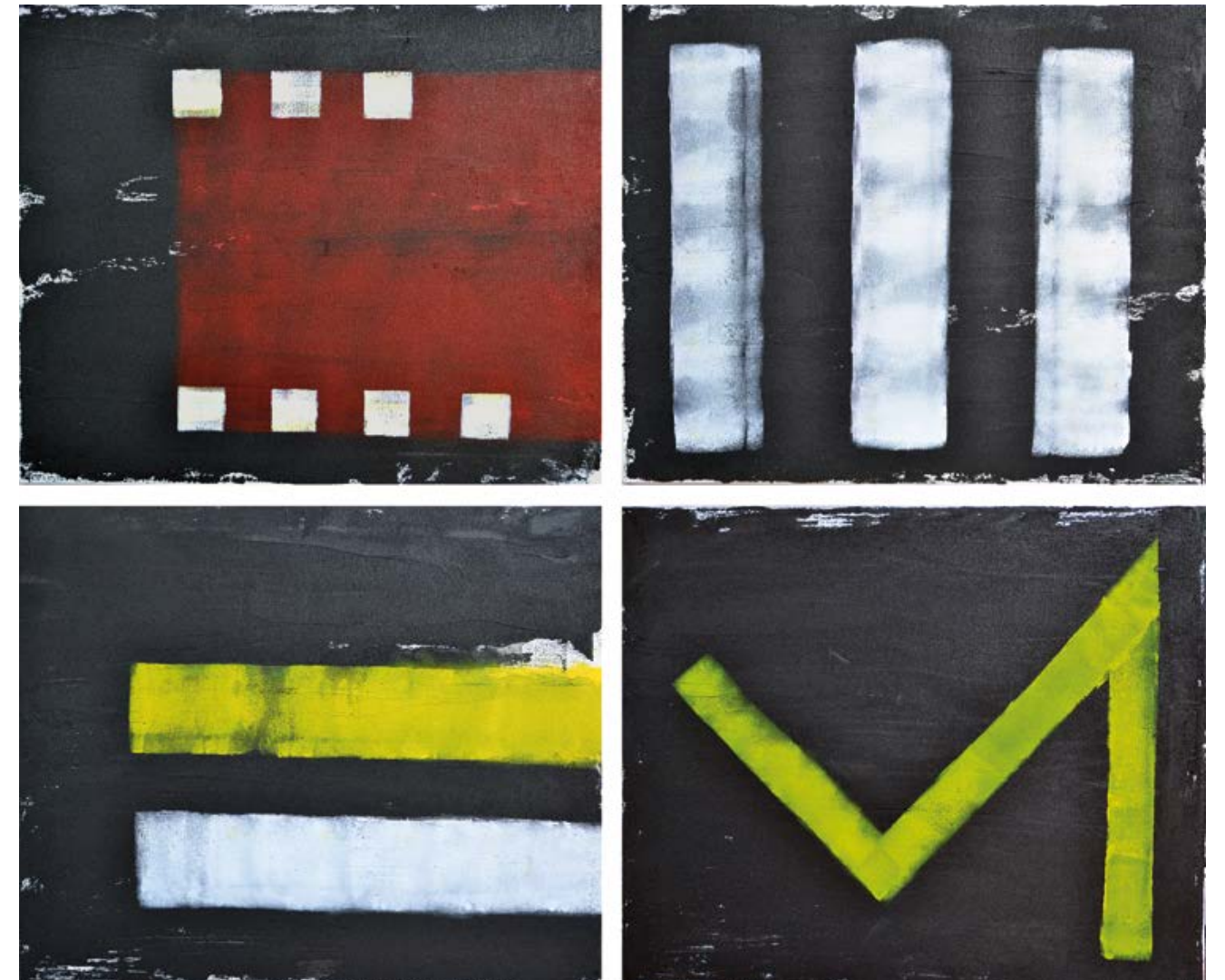
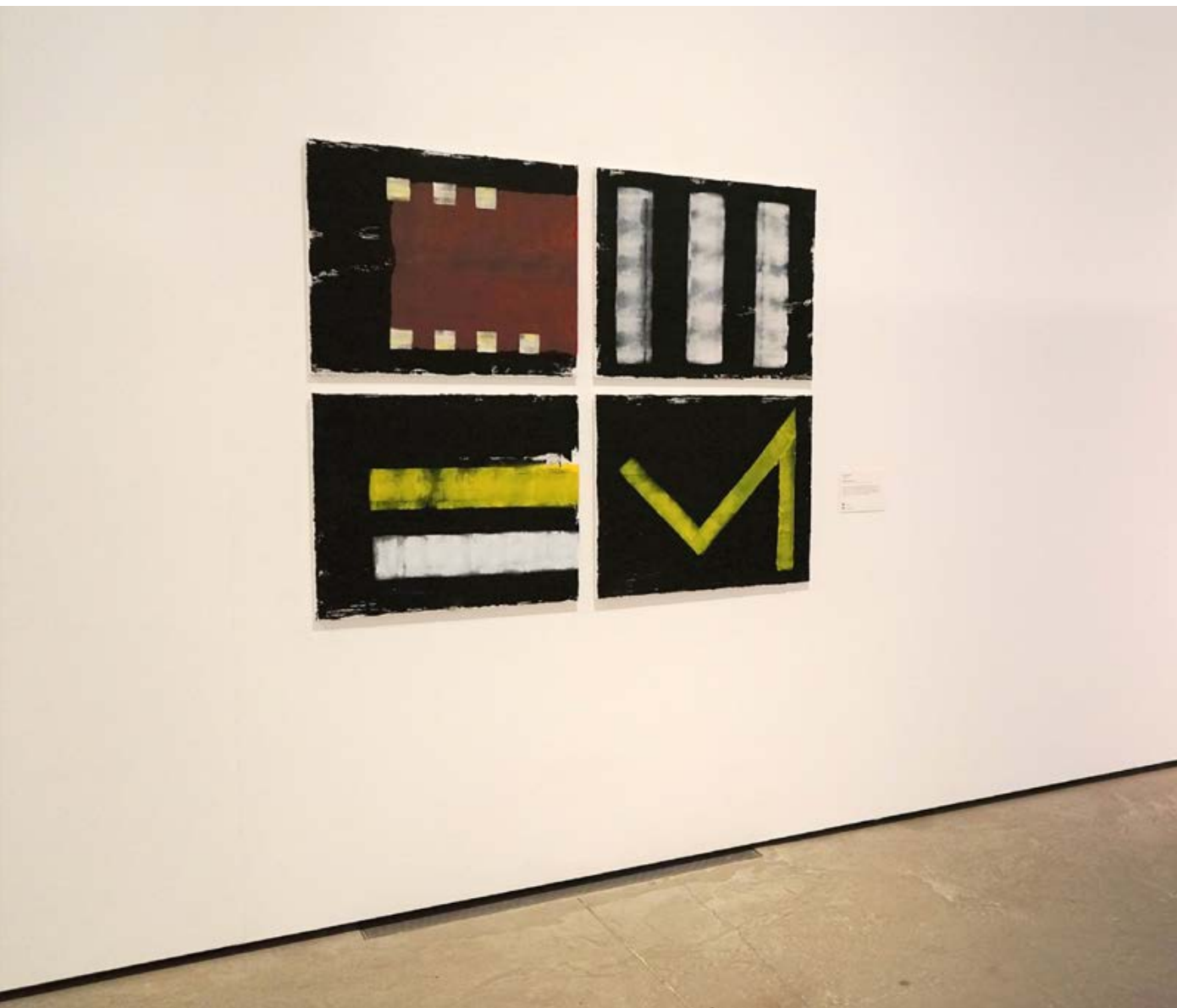

Black lava i acrí·lic sobre tela
4 peces de 60 cm x 73 cm / 126 cm x 152 cm
2017

En un moment en què la ciutat és un espai productiu definit per conceptes com “circulació” o “consum”, **Détournement** obre una reflexió sobre el paper de la senyalística urbana com a dispositiu disciplinari aplicat a l'espai urbà. Entenent aquesta pintura com un sistema de signes que regula el trànsit del ciutadà seguint un codi de color i forma vinculat a una sèrie de comportaments regulats per una normativa jurídica, el projecte en qüestiona l'ontologia a través del seu canvi de mitjà (de la superfície urbana a la pictòrica). A partir d'un exercici de mimesis pictòrica es provoca un desplaçament de sentit, neutralitzant el seu potencial biopolític com a eina de gestió de l'espai públic i introduint-lo en l'espai expositiu d'un centre d'art.

Finalista V Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty

A partir d'aquí es plantegen una sèrie de qüestions. En primer lloc, una vegada descartada tota voluntat representativa, es converteix en objecte estètic, improductiu, qüestionant així els límits de la pintura com a disciplina, a través d'un gir conceptual. Al mateix temps, hi ha un canvi temporal en la forma en què percebem el dispositiu, ja que el ritme frenètic de la vida urbana contrasta amb la quietud del *white cube*, paradigma hegemònic de presentació de l'art contemporani, tradicionalment hermètic i reservat a l'observació, la reflexió, la mistificació... Finalment, es produeix un tercer gir, ja que la seva clàssica disposició en el pla horitzontal és substituïda, ara ja com a obra pictòrica, pel pla vertical, reforçant així la seva bidimensionalitat i apel·lant a la tradició pictòrica *hard edge*.

T1 - T2

Díptic de 46 cm x 33 cm /u
Mides totals 46 cm x 76 cm
Black lava i acrílic sobre tela
2020

When the WIP comes down Narratives del treball en art

Exposició individual

Amb la col·laboració d'Ada Fuentes

Espai Subsòl d'Art Contemporani

2019

When the WIP comes down. Narratives del treball en art aborda els dispositius i dinàmiques de producció de l'art emergent a partir de diverses aproximacions basades en l'experiència personal. El discurs narratiu s'articula al voltant d'una sèrie d'obres (entre l'objecte trobat, la instal·lació i l'obra plàstica) que reflexionen sobre conceptes vertebradors de la pràctica artística com el procés creatiu, la trajectòria, el constant anhel de subsistència o la dialèctica entre quotidianitat i transcendència.

Així mateix, l'exposició reivindicava aquells espais implícits en la pràctica artística que sovint queden en un segon pla, com per exemple els desmuntatges expositius. Per això, es va fer una convocatòria oberta per a desmuntar-la col·lectivament i transportar les obres fins a casa, obrint un marc de reflexió col·lectiu sobre aquells processos desenvolupats més enllà de la visibilitat institucional.

Centre Cultural Bellvitge (L'Hospitalet de Llobregat)

ART CONTEMPORANI
SUBSÒL

SUB
SÒL

“When the WIP comes down”

NARRATIVES
DEL TREBALL EN ART

De Biel Llinàs,
amb la col·laboració
d'Ada Fuentes

Exposició
Del 8 de març
al 12 d'abril de 2019

En primer pla, **Acotar un espai d'estudi** (2019), en segon pla, **Marc de referència** (2017-19)

Acrílic sobre tela amb bastidor i cavallets lerberg

75 cm x 150 cm x 70 cm

2018

L'acceleracionisme característic de la producció contemporània i la reducció del temps a capital, acaben abstraient molts àmbits de la nostra quotidianitat. D'aquesta manera, passem del singular al genèric, mitjançant dinàmiques econòmiques pròpies de l'actual "era de l'accés" com diria Jeremy Rifkin. IKEA, la multinacional líder en mobiliari low-cost, és un dels actors més representatius d'aquests processos d'estandardització, comercialitzant productes adaptables rapidament a qualsevol habitatge.

Aquest fenomen global d'estandardització per hiperproducció, també ha acabat afectant l'art contemporani en diversos sentits. Fins i tot en la pràctica pictòrica, una disciplina constantment reformulada, es repeteixen amb freqüència els mateixos estils, patrons i vies de recerca, sovint motivats per l'abastiment d'un mercat de l'art segurament no tan extens com es pressuposa. Així mateix, el procés de creació evoluciona, condicionat per factors com la digitalització o la precarietat en què es desenvolupa la pràctica artística. En aquest sentit, la producció d'obra té lloc sovint en espais marcats per la provisionalitat (espais domèstics, fàbriques de creació, etc.) i mitjançant ritmes cada vegada més intermitents, fruit de la necessitat d'atendre multitud de focus de manera simultània.

Partint d'aquest context, **Pla de treball / after M. Rothko**, fa referència tant a la superfície a partir de la qual s'origina tota obra pictòrica (el pla) com a l'estandardització de l'espai de treball de l'artista. La tela, muntada en un bastidor de la mateixa mida que l'escriptori LERBERG, comercialitzat per IKEA, descansa horitzontalment sobre dos cavallets del mateix pack, entrecreuant l'utilitari (funcional) i l'estètic (disfuncional). D'altra banda, la composició de l'obra, basada en una gradació tonal de color ocre, remarca el temps de producció de la peça, feta en una fugaç estada de tres dies en la residència familiar de Mallorca, seguint la lògica d'una capa diària. Finalment, les franges vermell oxidat visibilitzen l'estructura del bastidor, apel·lant al caràcter normatiu de la pintura.

Quan l'actitud esdevé forma

Instal·lació de terra llaurada
Impressió giclée 70 x 100 cm
Dimensions variables
2019

Quan l'actitud esdevé forma s'inspira en el títol de l'exposició comissariada per Harald Szeeman en la Kunsthalle de Berna, a Suïssa, en 1969 (*When Attitudes become Form*), esdeveniment que va aglutinar i va consolidar una sèrie de propostes d'artistes internacionals que es definirien com a postminimalistes. Estem parlant d'una mena de pràctiques artístiques centrades en la poètica dels gestos, els processos i els materials, que defugien del concepte d'obra d'art tradicional.

Partint d'aquest rerefons, l'obra es formalitza en la recreació de la superfície del taller en el qual treballa l'artista a Barcelona, a partir de més de 200 kg de terra extreta del terreny familiar on havia viscut a Mallorca abans de deixar l'illa. A partir d'aquest gest, l'obra apel·la a les condicions sota les quals es desenvolupa el treball creatiu en l'era digital, regit per la màxima productivitat i l'autoexplotació entusiasta dels cossos. La terra llaurada, obre una analogia amb el treball metòdic, rutinari i "de sol a sol" associat amb la pagesia. Així mateix, el registre fotogràfic del buit resultant en extreure la terra del lloc d'origen, s'endinsa en la relació entre positiu i negatiu, buit i ple.

Finalment, el diàleg simbòlic i material entre els tres espais (el taller de Barcelona, el terreny de residència a Mallorca i l'espai expositiu) aporta diferents significats i reminiscències a l'obra, que qüestiona la dissolució de la llar i el desarrelamentt, en un món abocat a la fragilitat i l'acceleració.

AN Campos Festival d'Art Contemporani 2019

II Premi Certamen Arts Visuals Art Jove de les Illes Balears 2019

B-sides

Impressió giclée
Mides variables
2018-2021

B-sides. Derives de temporada baixa proposa una reflexió sobre el paisatge de temporada baixa de l'illa de Mallorca, contraposant-lo a la imatge paradisiàca de temporada alta projectada per la indústria turística. El projecte s'inicia el 2018 a partir d'una sèrie de recorreguts urbans i ha passat per diferents fases, materialitzades en tres sèries fotogràfiques que qüestionen críticament les tensions que travessen l'illa després de "la temporada més baixa de la seva història", fruit d'una pandèmia que ha trastocat allò que semblava inamovible, la dialèctica temporada alta - temporada baixa.

Low season (1), consta d'una selecció de fotografies d'hoteles en construcció, locals tancats i pàrquings buits, que presenten una imatge fantasmagòrica i inhòspita de l'illa, líder estatal pel que fa al preu de compra d'habitatge. Aquests escenaris porten al primer pla les somatitzacions de l'actual model socioeconòmic, en fenòmens com la precarietat, la gentrificació, la conflictivitat social, la balearització...

Mallorca dreaming (2) neix d'un tour alternatiu realitzat per la costa durant l'hivern de 2021, passant per localitats com Palma, Magaluf, Puguera o Cala Ferrera, destí vacacional de milions de turistes cada any. La col·locació d'una tanca publicitària construïda per l'artista de les proporcions d'una postal en cada localització, aborda la relació entre arquitectura i paisatge en la construcció de l'imaginari vacacional impulsat pel *boom* turístic des dels anys 60. Aquest element esdevé un dispositiu que qüestiona la desproblematitzada hegemonia de l'actual societat de serveis i la transformació que ha patit l'illa durant aquestes dècades, especialment pel que fa a l'arquitectura del paisatge.

Image not found (3), finalment, presenta una sèrie de més de trenta tanques publicitàries en desús, explorant les reverberacions que genera la presència d'aquest element disfuncional en el paisatge. Com a element central d'una societat *semicapitalista* articulada al voltant de la imatge com a mitjà de consum, les tanques són majoritàriament llogades a l'estiu per empreses que anuncien des de productes de primera necessitat a espectacles, mentre que la majoria queden en desús a l'hivern, convertint-se en una estranya però recurrent figura vinculada a l'estacionalitat.

1

2

3

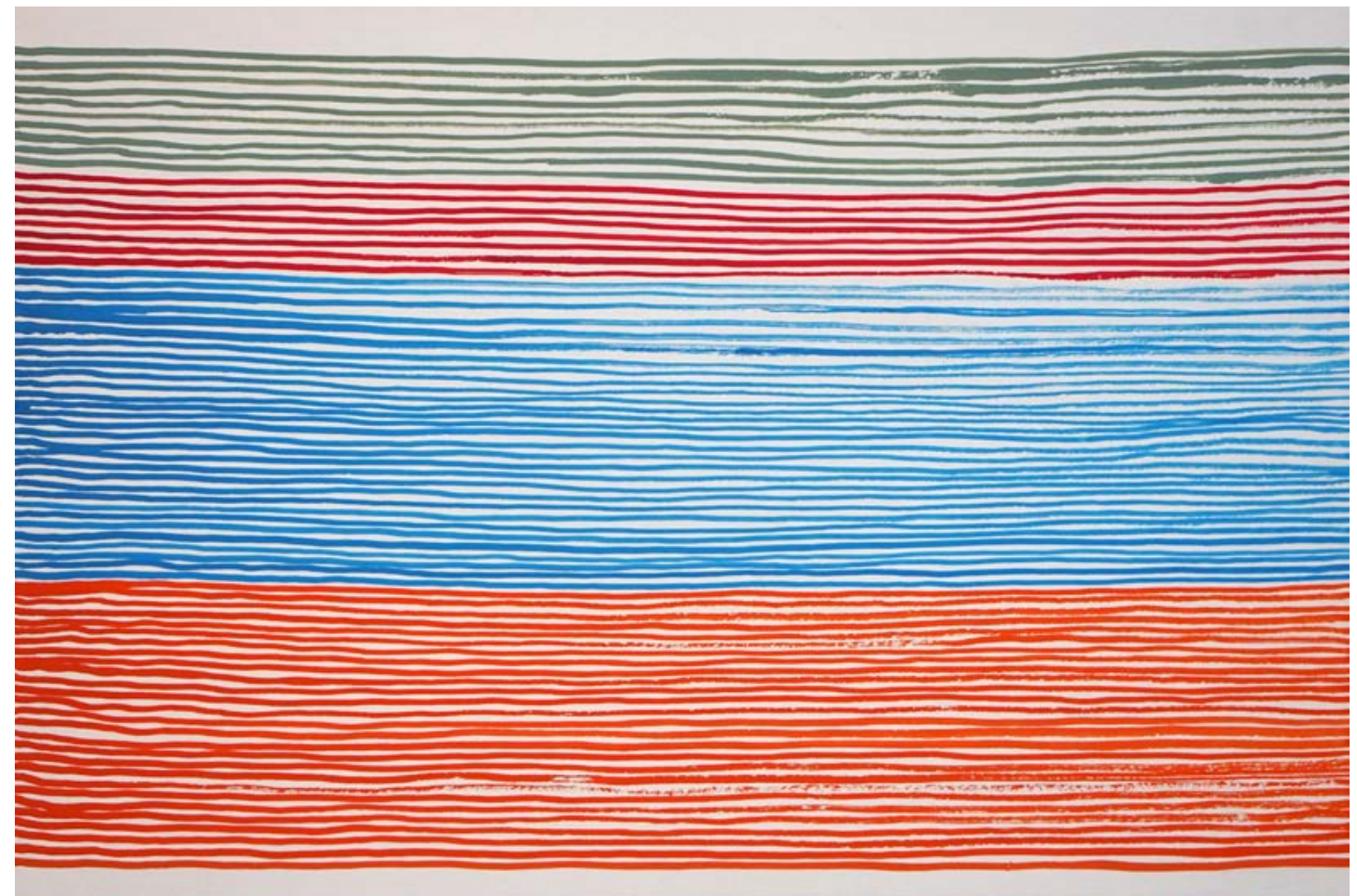

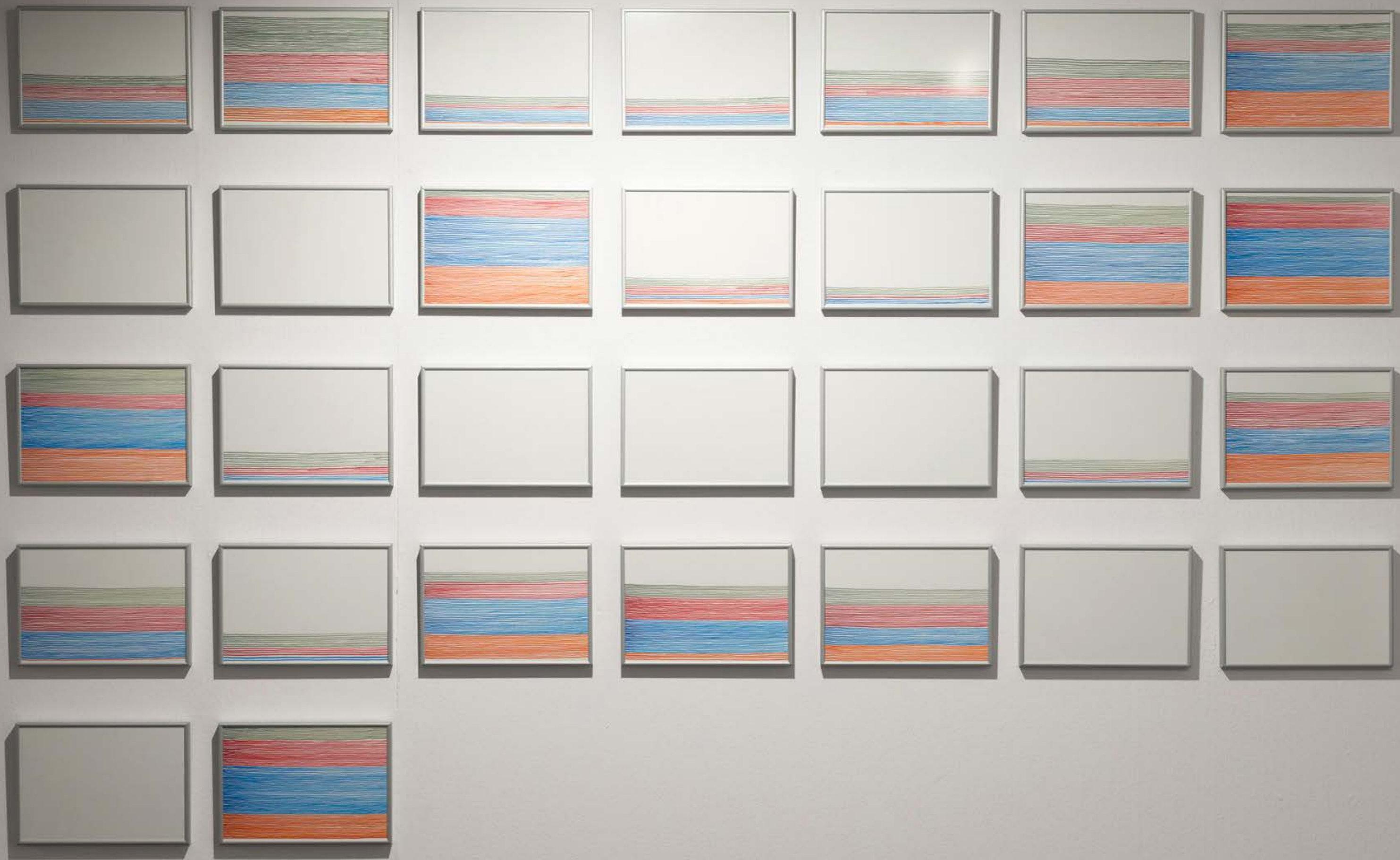
Mallorca dreaming / 60 x 40 cm / Paguera / 2021

Gouache sobre paper de 200g
x22 fulls de 21 cm x 29,7 cm policromades
x8 fulls de 21 cm x 29,7 cm sense policromar
Total de 120 cm x 240 cm
2019

Liquidació és una proposta que parteix de la pintura com a mitjà per a abordar les relacions entre el treball no artístic i la producció artística, entesos com dos pols complementaris. L'obra consisteix en una sèrie de 30 pintures sobre paper, metàfora del calendari laboral d'un mes. Els traços pictòrics que caracteritzen la composició es corresponen amb el total de bitllets recaptats en cada jornada laboral de l'artista en una empresa de transport, seguint el codi de color d'aquests, això és, el taronja (50€), el blau (20€), el magenta (10€) i el gris (5€). Així mateix, el traç, que implica en sí mateix un ritual i ritme productiu, s'entén com una analogia de la monotonia i la mecanització d'una sèrie de gestos i accions del treball assalariat, com puguin ser l'emissió d'informació respectiva al servei, el cobrament de tiquets o la manipulació de dispositius electrònics.

A partir d'aquest procés, s'obre un diàleg entre les dues esferes laborals, a través del qual subjeuen conceptes com la disfuncionalitat econòmica de la producció artística, la precarització crònica dels seus agents o la tensió entre una pintura que si en un primer terme sembla abstracta i anecdòtica, esdevé un mitjà de reflexió sobre la condició de l'artista emergent en la contemporaneïtat.

Shades of white

Instal·lació, dibuix sobre paper kraft i impressió giclée

Mides variables

2020

Shades of white és una recerca artística sobre l'evolució històrica de Belgrad que aborda el seu heclèctic patrimoni arquitectònic com a mitjà per a comprendre els comportaments, les tradicions i les relacions dels seus habitants amb l'espai urbà. El marc de la recerca va des de l'ocupació romana de *Singidunum* el segle IV fins a l'actualitat, parant atenció als episodis crucials que subjauen a la ciutat europea en la qual s'han lliurat més batalles, com afirma *The British Enciclopèdia of Cities*. Per aprofundir en aquests antecedents, el projecte parteix d'una exploració especulativa del topònim eslav *Beograd* (La Ciutat Blanca), que es remunta al segle IX, tot i que no s'han trobat evidències clares del seu origen. Aquesta incògnita es converteix en una excusa per a explorar la seva identitat de forma més àmplia i experimental, entenent la ciutat com un gresol de cultures. En aquest sentit, el projecte manté una tensió entre el blanc, concebut com un color pacífic i estable, i la inacabable història de conflictes i enigmes de la ciutat.

[Beca Exchange Belgrade de Homesession per artistes baleàrics](#)

Belgrade. Destroyed and rebuilt - Sèrie de 12 fotografies - Impressió giclée sobre paper - 60 x 40 cm

Self storage. Estéticas de la emergencia habitacional

43

Instal·lació, publicació i impressió giclée sobre paper

Biel Llinàs i Ada Fuentes

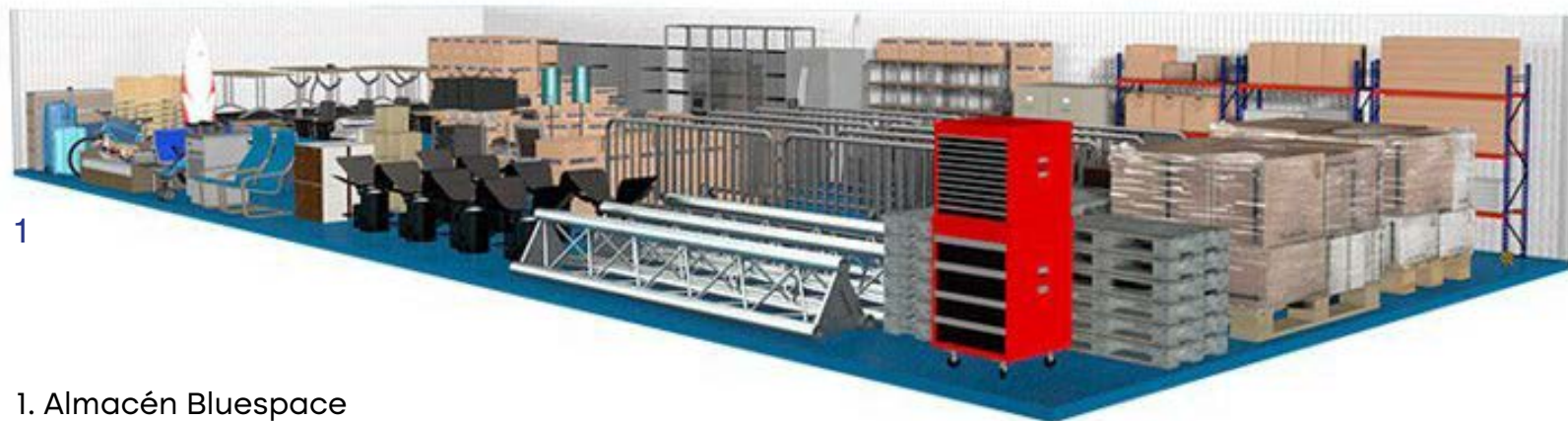
2020 - 2021

Self storage. Estéticas de la emergencia habitacional explora els imaginaris contemporanis de la llar a partir de fenòmens com *disseny democràtic*, *self storage* (automagatzematge) i *habitable*, vertebradors de les polítiques comercials d'empreses com IKEA (internacional), Bluespace (nacional) o Haibu 4.0 (local). Aquests conceptes responen a la creixent demanda de productes estandarditzats i econòmics per a l'habitatge, en un moment en el qual deixa de ser un dret fonamental i s'insereix en el mercat, tal com passa en una ciutat global com Barcelona. En aquest marc, sorgeixen problemàtiques com l'*infrahabitatge*, això és, nous models d'habitatge que no compleixen les mínimes condicions d'habitabilitat legals i suposen un impacte negatiu en els seus habitants.

Aquesta dinàmica mercantilitzadora, que no fa més que incrementar el grau de mobilitat de l'individu, desembocant en el que Andrés Jaque ha denominat *The Rolling Society* i *The Rolling House*. En aquest sentit, l'habitatge, lluny de ser aquell espai identitari associat a la llar familiar, es consolida avui com un espai d'ús temporal subordinat a circumstàncies econòmiques, professionals o de pura supervivència... En aquest punt, la precarietat residencial és explotada com un nínxol de mercat més per una diversificada indústria que ofereix "solucions" com els ruscos de Haibu 4.0, els trasters de Bluespace o la col·lecció Ombyte d'IKEA, basada en carretons i caixes de disseny on embotir les pertinences per a la pròxima mudança. En última instància, la simple existència d'aquests serveis ens indica un problema crucial: la falta d'espais per habitar el món i mantenir tot allò que ens defineix.

Per a analitzar aquesta realitat, el projecte proposa una recerca que parteix de l'experiència dels artistes en rehabilitar i rehabilitar la Nau L de l'Escocesa, tancada durant anys i recondicionada amb una mínima inversió de 46€/m² el passat 2020. A partir d'instal·lacions *site-specific*, accions i fotografies, s'exploren la intersecció entre "creació emergent" i "emergència residencial", en un moment d'atomització global que ens afecta des d'una doble vessant: com artistes emergents de classe treballadora i com a ciutadans en lluita per l'emancipació.

Beca d'investigació i experimentació artística La Escocesa 2020

1. Almacén Bluespace
2. Proyecto APROP (Ajuntament de Barcelona)
3. Colección Ombyte (IKEA)

2

3

Espais intersticials - Nau L (La Escocesa, Barcelona) / Mòdul taller de 15m², habitació de 5m² i nínxol Haibu 4.0 de 2,5m² / Tela de tul / 2020

Self Storage. Estéticas de la emergencia habitacional (2022) / 21 cm x 14,7 cm / 100 u / 142 pàgs / 2021. Ada Fuentes i Biel Llinàs

1. En entrar al taller, vàrem trobar una cantonada (obertura d'una porta?) dibuixada amb guix al terra. Després de granar els 15 m² del taller, vàrem disposar la pols extreta al dibuix.
2. Kit de protecció contra agents ambientals. Pols, orina de moix i excrements de colom eren factors amb els que vam haver de conviure.

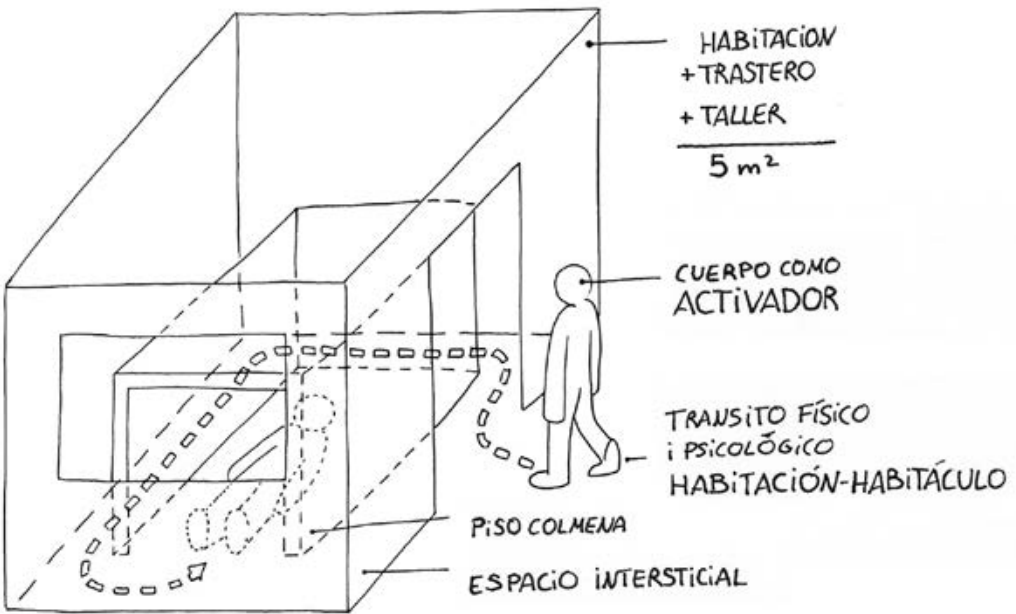
Fotografies de la Nau L de La Escocesa (Barcelona), reconcionada el 2020 com a espai de treball. Una de les derives del projecte consisteix a documentar estratègies per habitar el mòdul de taller.

Self storage. Estéticas de la emergencia habitacional despliega los procesos y obras desarrollados en el proyecto artístico homónimo. A partir de un análisis crítico del panorama habitacional de Barcelona, se diseccionan aquellos agentes, ideologías y productos que lo conforman desde la propia subjetividad de dos artistas que, sin ser de ahí, llevan nueve años de alquiler en la ciudad con la vivienda más cara del país.

La investigación se materializa a partir de una residencia de nueve meses en uno de los talleres de la rehabilitada Nave L de La Escocesa, la fábrica de creación de Poblenou. Entendiendo este marco arquitectónico como un actor central, se aborda la intersección entre "creación emergente" y "emergencia habitacional", desde una problemática común: la falta de espacio.

El resultado, una narración experimental erigida entre la investigación teórica, el trabajo de campo y las vivencias personales plasmada a partir del diálogo entre escritura, fotografía y relatoría gráfica.

LA ESCOCESA

OTROS HABITÁCULOS

	TRASTERO	
	BALCÓN	
	CALLE	
	NICHO	

¿INFRAVIVIENDA? EMERGENCIA HABITACIONAL

Taller domèstic de 5 m²

10m² APARTMENT

IKEA

Finally, I found the perfect tiny apartment.

Tiny Homes (IKEA)

Habitació compartimentada (habitadla)

Encaixos a la Nau L (La Escocesa)

Black lava i acrí·lic sobre lli
140 cm x 210 cm
2020

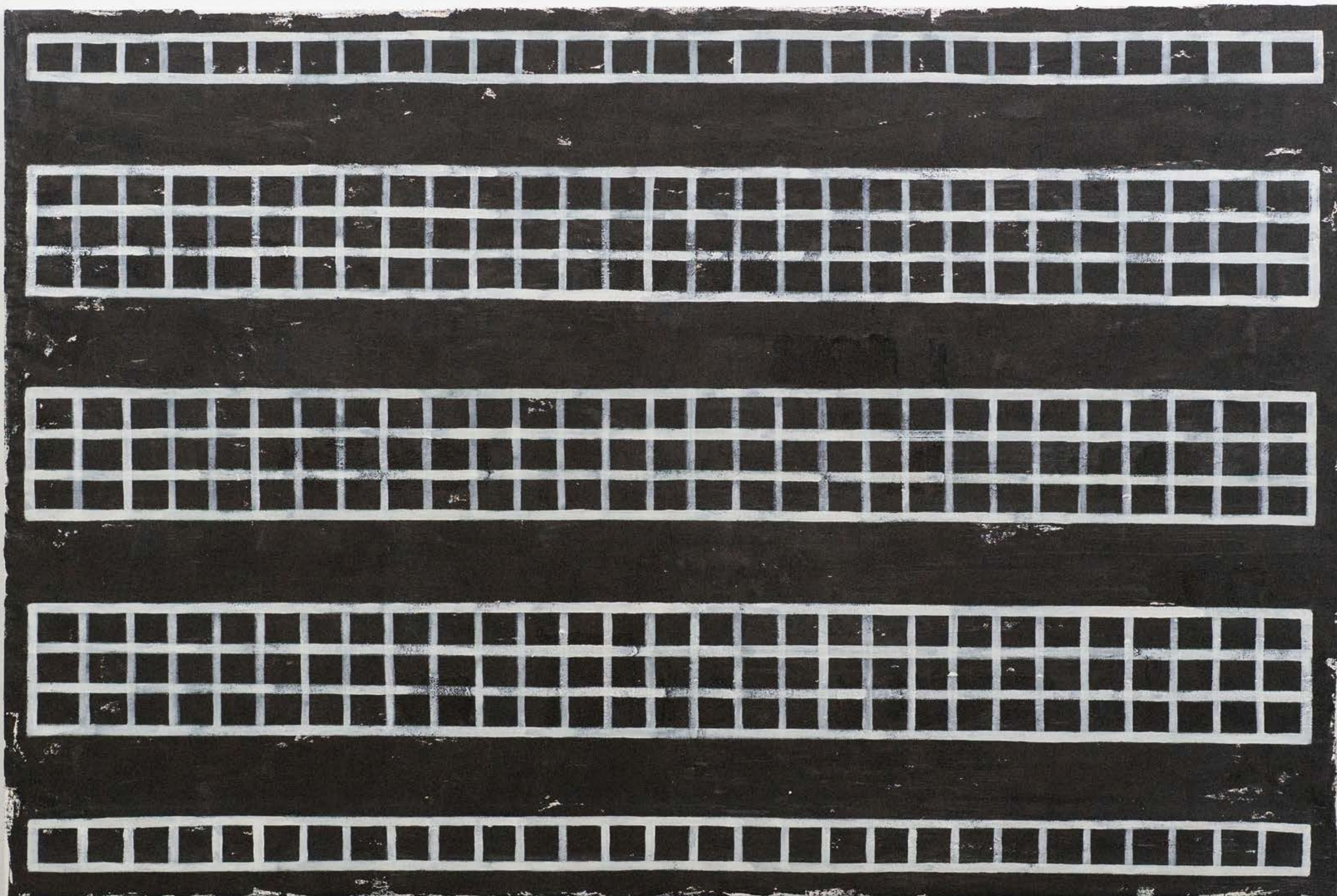
En el marc de la crisi sanitària provocada per la Covid-19, molts recintes (tant públics com privats) han hagut de ser recondicionats temporalment per al seguiment de pacients amb símptomes de contagi. En aquests grans espais diàfans, els estàndards d'habitabilitat són sovint mínims, fins al punt de resumir-se en una superfície sobre la qual tombar-se arran de terra, com es va veure a Las Vegas el mes d'abril passat. En aquest cas, un pàrquing es va convertir en el refugi provisional d'un col·lectiu de 500 persones sense sostre desallotjats de l'alberg de l'ONG Caritat Catòlica, a causa de la detecció d'un contagi en l'edifici.

Per a això, les tasques de condicionament es van limitar a pintar en el sòl asfaltat (blanc sobre negre) el perímetre que correspondria a cadascun dels cossos que habitarien aquest espai, respectant la distància de seguretat de sis peus entre cadascun d'ells. D'aquesta manera, el pàrquing es va convertir en un tauler quadriculat sobre el qual "aparcar" un col·lectiu estigmatitzat pel sistema en considerar-lo econòmicament improductiu i potencialment contagiós.

D'una banda, **¡Viva Las Vegas!** s'apropa a aquest cas extrem d'infrabitatge, des de la tradició pictòrica hard edge, visibilitzant el paper de la pintura com a dispositiu disciplinari en la seva aplicació a l'espai urbà a partir de la repetició d'un patró. Així mateix, el fet que es formalitzi en un llenç pictòric d'escala humana, l'acosta a allò corporal i individual, en contrast amb l'anonimat polític sota el que s'encobreixen decisions com aquesta. En aquest punt, es problematiza la intersecció entre la lògica voraç d'un sistema econòmic com el capitalisme neoliberal i la concepció de la ciutat com un espai proveïdor de drets fonamentals com l'accés a un habitatge digne.

Per una altra, la referència al tema de l'aclamat Elvis Presley, remet a la paradoxa entre els imaginaris d'una ciutat caracteritzada per l'excés, la diversió i l'oci nocturn i la inexistència d'unes mínimes condicions vitals garantides per als seus habitants. Així, la pintura es reafirma com una disciplina de reflexió crítica sobre les tensions que travessen el nord global.

Delta. Temptatives de reconstrucció

55

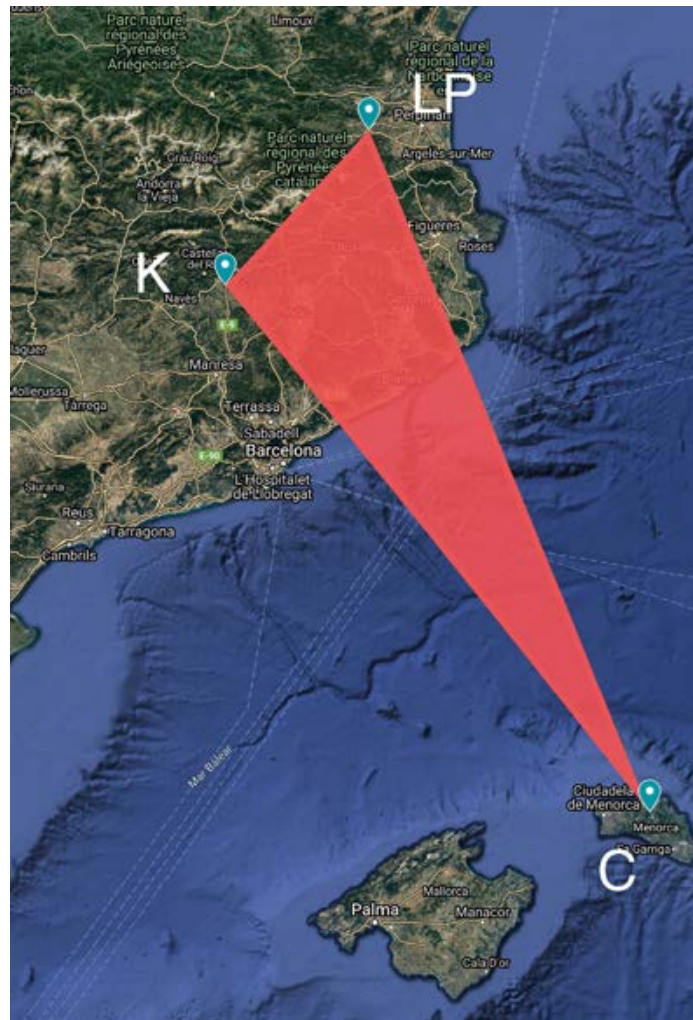
Instal·lació, pintura i impressió digital

Mides variables

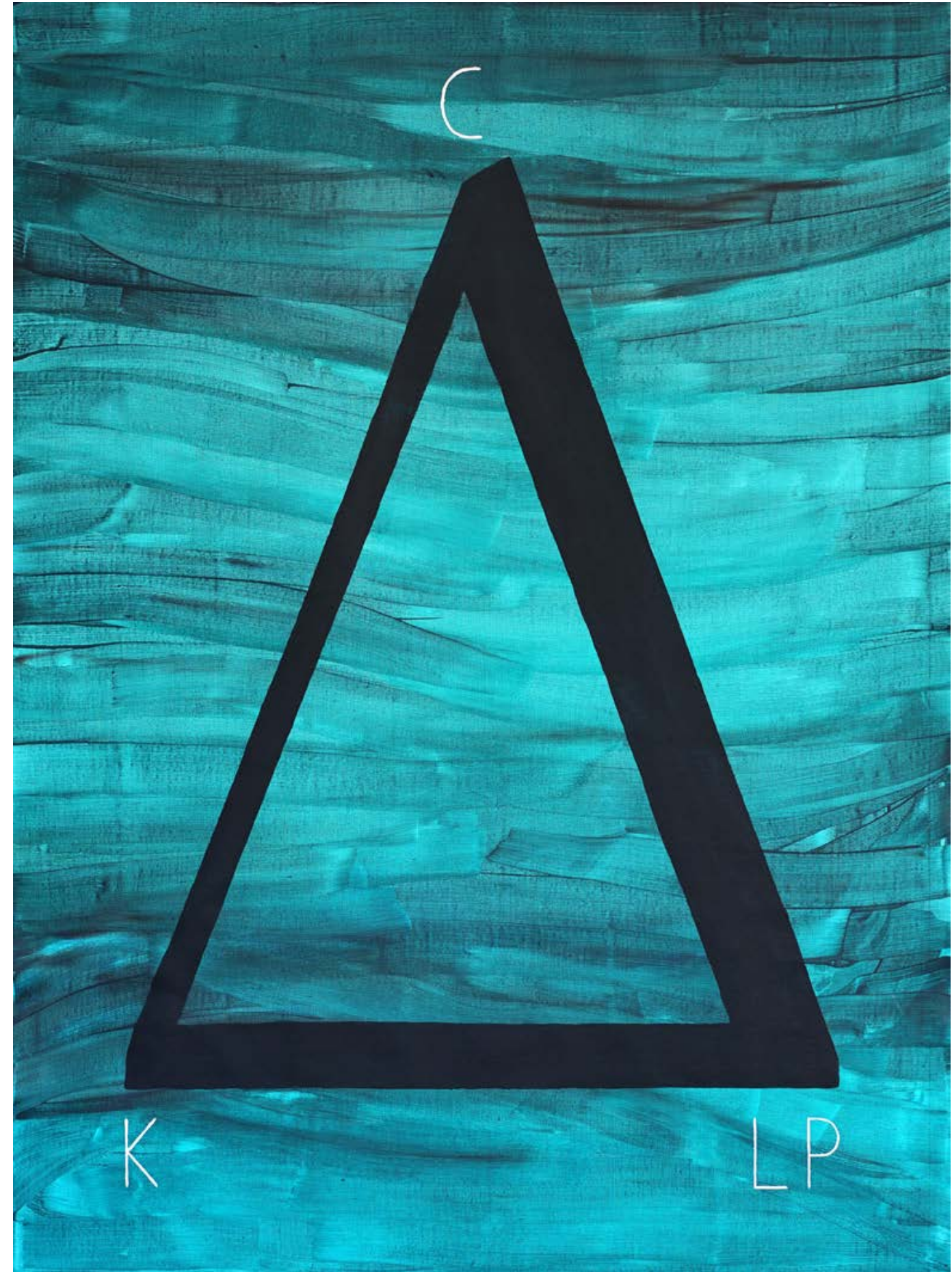
2021

Delta. Temptatives de reconstrucció proposa una relectura de tres espais arquitectònics arrelats en els territoris d'aquesta residència transfronterera entre Casa d'Artistes (Menorca), Konvent Puntzero (Catalunya) i La Providence (Occitània).

El projecte traça un diàleg basat en la pràctica artística, partint de tres arquitectures històriques com el recinte de Taula, la colònia industrial i el dolmen, en un moment definit pel distanciament social, en què la resignificació i recuperació dels espais comunitaris cobra més importància que mai. Mitjançant recorreguts, entrevistes, fotografies, instal·lacions, pintures i recerca teòrica, s'ha generat una cartografia que vincula els tres espais geogràfics, entesos com els vèrtexs d'un mateix delta (Δ), lletra de l'abecedari grec associada al canvi. Durant aquest procés s'ha explorat el paper de l'arquitectura en l'edificació de jerarquies i relacions hegemòniques, abordant conceptes com biopolítica, paternalisme i religiositat, posant-los en comú amb les comunitats dels tres centres des d'una perspectiva dialògica, especulativa i transhistòrica.

Traçar un delta / Acrílic sobre lino / 130 x 97 cm / 2021

Posar taula - Intervenció dialogada sobre monument talaiòtic - Menorca, 2021

Exposar una teoria
 Instal·lació sobre bastida
 Mides variables
 La Providence, 2021

RECINTE DE TAULA

1000 - 500 a.C.

Domèstic

Religiós

Entrada hab. nord

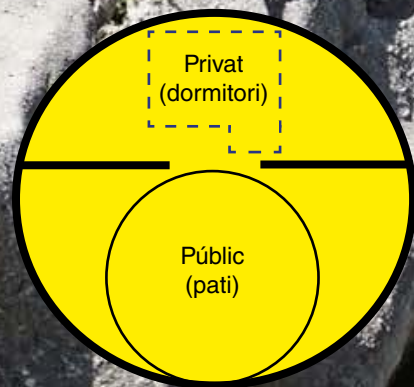
Taula (monument)

N

S

Monuments religiosos
Estructura de casa talaiòtica
Orientació del recinte a sud
T situada a l'ambient nord
x1/ poblat talaiòtic
Cohesió social

Cercle (casa talaiòtica)

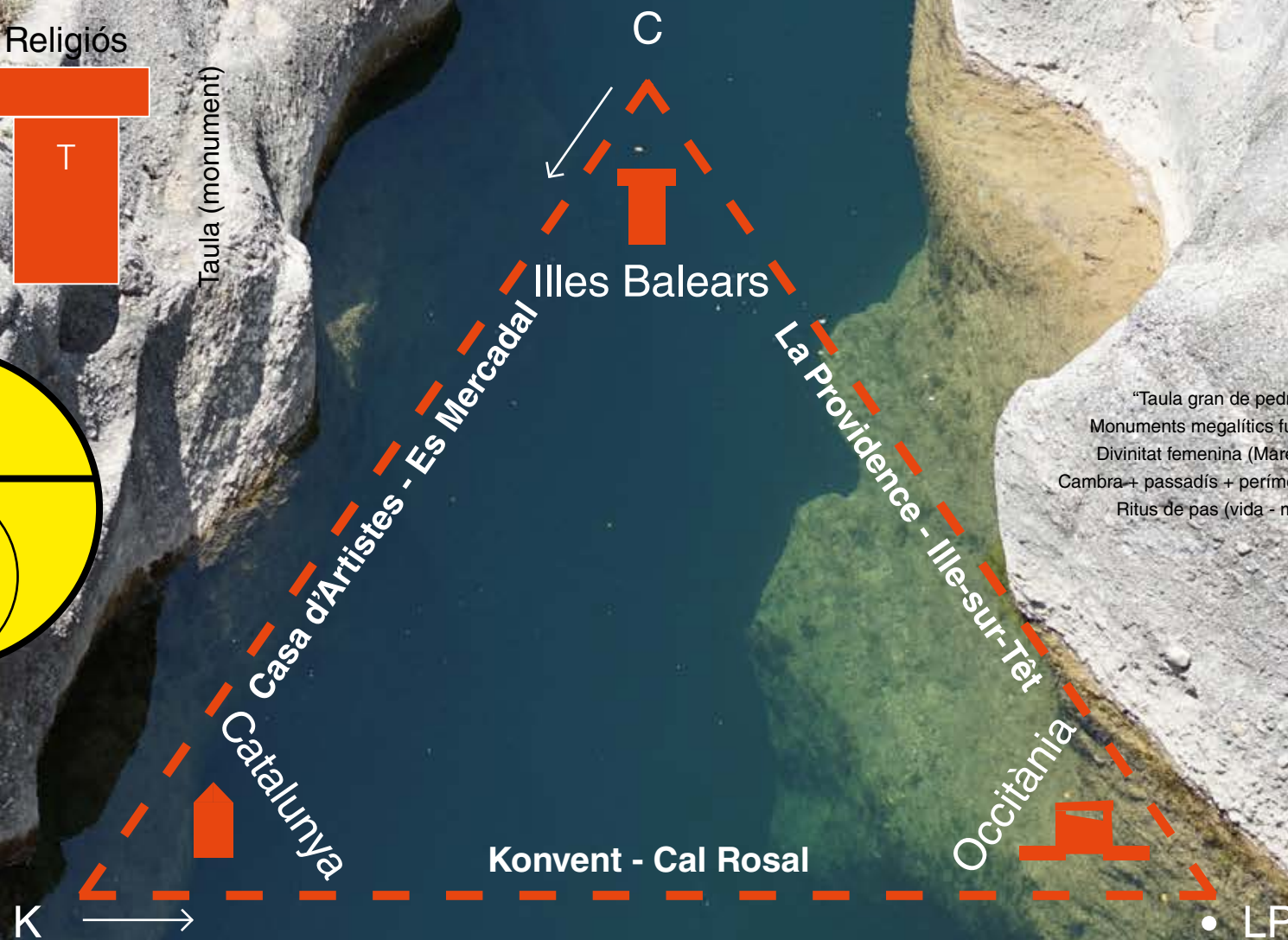
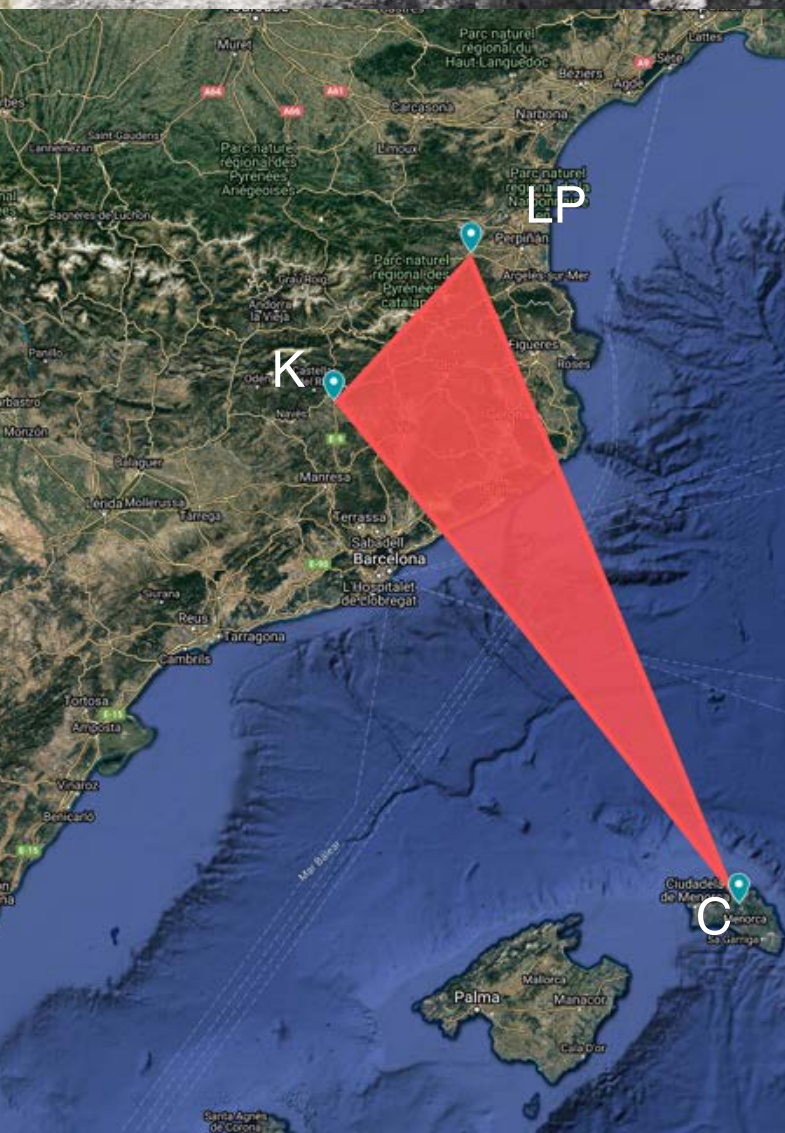
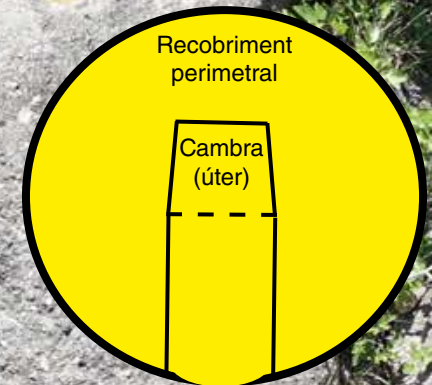

DOLMEN

3500 - 2500 a.C.

Vista de planta

"Taula gran de pedra"
Monuments megalítics funeraris
Divinitat femenina (Mare terra)
Cambra + passadís + perímetre circular
Ritus de pas (vida - mort)

COLÒNIA INDUSTRIAL

s. XIX - XX

"Riu Llobregat, el més cansat"
21 colònies en 18km - 1/700m
Aïllament dels nuclis urbans
- conflictivitat + productivitat
Energia hidràulica

Mà d'obra majoria femenina
Jornades de 50-72h setmanals
Allotjament en règim de lloguer
Segregació homes - dones
Escàs benefici sou - lloguer
"Toc de queda"

Paternalisme social

(C)onvent

Biopolítica

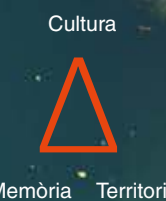
Treball
Disciplina

(K)onvent

Espai autogestionat

s. XXI

Cultura
Memòria Territori

Estatut de colònies (1868)
Beneficis fiscals a la propietat i obrers

Comunitat autogestionada (+20 p.)

Rehabilitació del complexe fabril
Sol industrial per a l'activitat cultural
Diàleg passat - present
Recursos propis
Model glocal

Educació
Adocrinament

Habitatge
Emmagatzematge

DELTA. TEMPTATIVES DE RECONSTRUCCIÓ

Biel Llinàs

Brick by brick

Metacrilat, fusta i cinta de senyalística

Dimensions variables

Biel Llinàs i Ada Fuentes

2021

Instal·lació del perímetre de la cuina (groc) del pis compartit dels artistes Biel Llinàs i Ada Fuentes a la cuina del centre cívic i maqueta a escala 1:1 dels seus dos rebosts, situats al terra. L'obra va ser activada en un taller d'emmagatzematge col·lectiu de la compra setmanal dels dos artistes que va acabar en una cartografia gràfica sobre les habitacions on havien viscut tots els assistents. Immersos en aquest procés, es va obrir una conversa sobre els agents que configuren l'actual panorama residencial de la ciutat i l'impacte de la pandèmia en la convivència entre els habitants d'un pis compartit.

Premi Site-specific XXV Festival Stripart (Barcelona)

Instal·lació de cintes mètriques

Dimensions variables

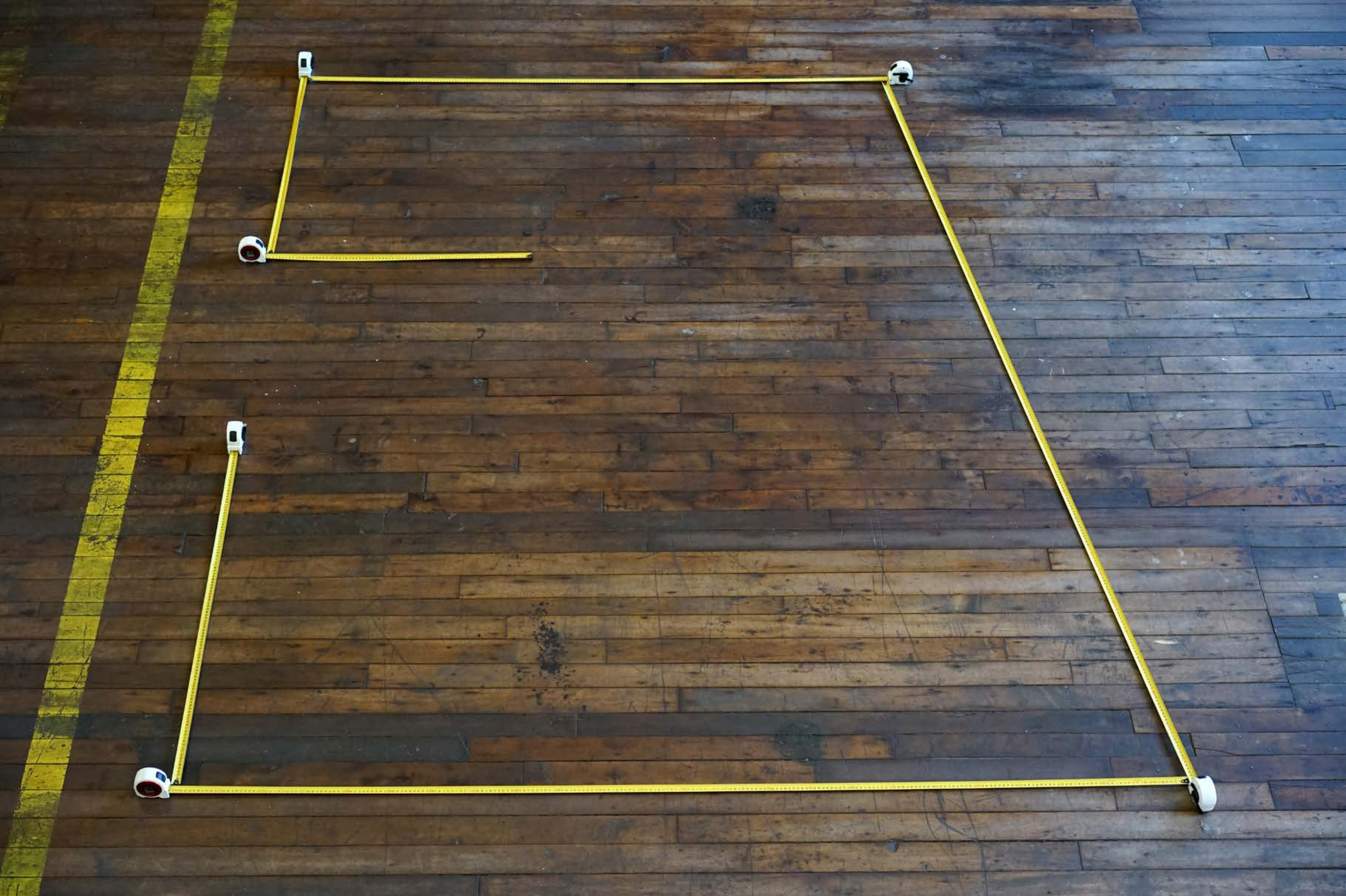
2022

D'ençà de l'arribada a Barcelona el 2012, la meua vida pot resumir-se en una deriva entre una sèrie d'espais units per un factor: unes dimensions més aviat reduïdes. Vagons de metre, pisos i fins i tot habitacions compartides han marcat la meua experiència quotidiana de la ciutat, despertant-me un interès per qüestions com la densitat urbana, les cèdules d'habitabilitat o la *Rolling House* (A. Jaque), que han definit la meua pràctica recent. El 2017 em vaig mudar a Sants-Badal, el barri de major densitat de la ciutat, en un pis situat literalment a un carrer de la ciutat més densa d'Europa, L'Hospitalet de Llobregat. En aquest moment desconeixia la dada, però el dia a dia de l'edifici i el barri, em van fer viure de prop aquesta realitat definida per parets de paper.

Una de les pràctiques que duc a terme sovint amb la meua parella (també artista) és el de mesurar cada paret i cada racó com a pas previ a introduir una nova distribució o moble, tractant d'esprémer al màxim les possibilitats del pis (o millor dit les habitacions) que compartim. Aquest gest em transporta a la figura de l'agrimensor, l'encarregat de definir mitjançant cintes les mesures que serien expropiades a la terra per a aixecar un edifici o parcel·la en l'origen de les primeres ciutats.

La instal·lació **L'artista i l'agrimensor** (re)presenta les mesures exactes de l'habitació-taller del nostre pis compartit, que mesura una mica més de 5 m², el mínim de la cèdula d'habitabilitat catalana. Des d'una voluntat minimalista, s'han utilitzat sis cintes mètriques disposades a terra en les quals es poden apreciar les mides de cada paret. Més enllà de l'anècdota, aquest dispositiu tracta de visibilitzar una qüestió espacial, l'atomització, que defineix l'actual societat urbana donant lloc a fenòmens com l'*emergència residencial*, *infrahabitatge* o *habitatge*, en el marc d'una creixent mercantilització de l'habitatge.

Exposició individual a TACA Studio (Palma)

A cura d'Ada Fuentes

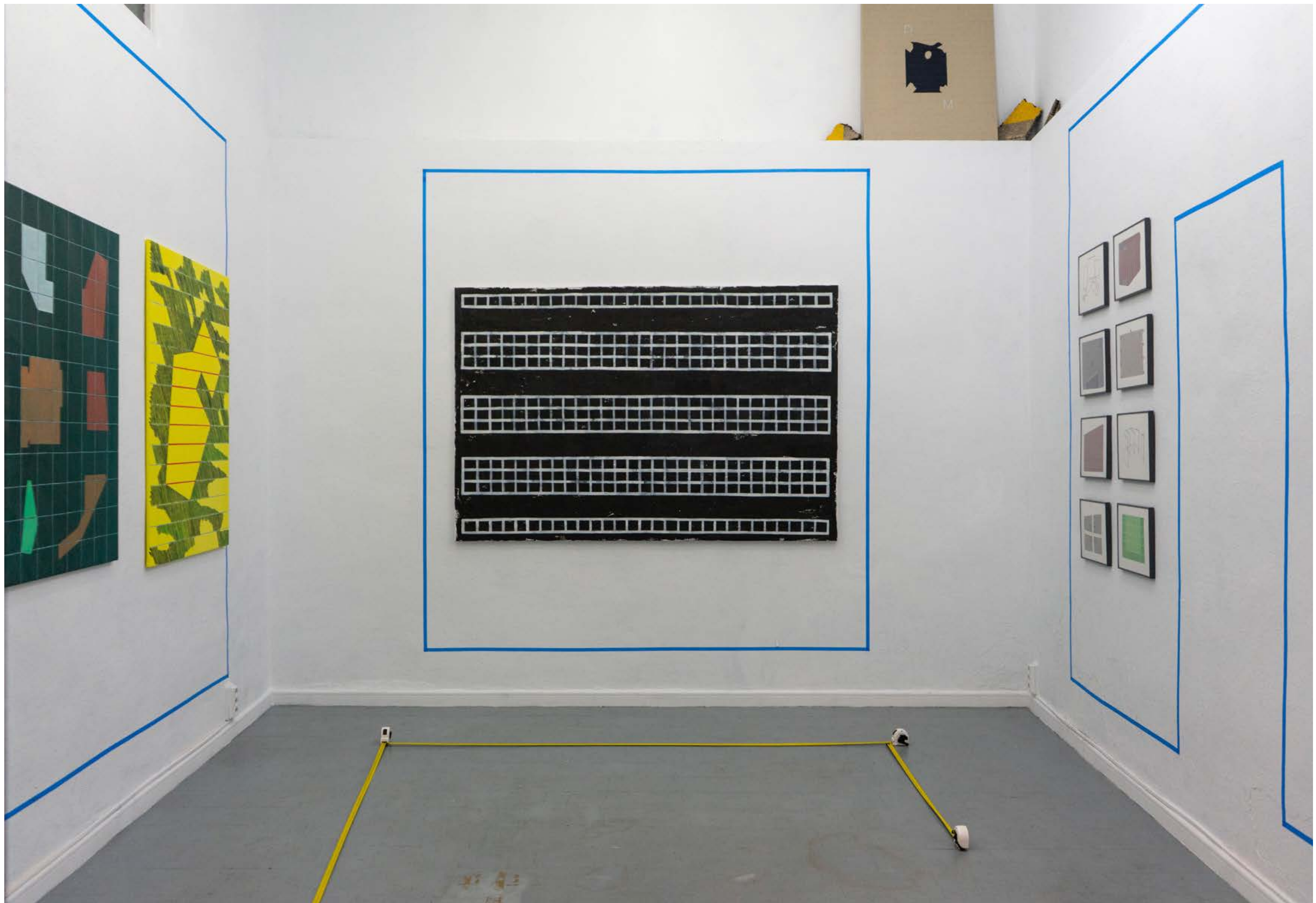
2022

Quan n'Ada i jo varem conèixer TACA, em va sorprendre la vitalitat d'un espai summament reduït com aquest. Poc després, quan en Julià Panadès em va explicar els orígens del projecte, em va cridar l'atenció el fet que li oferissin l'espai com a taller i que finalment, davant la impossibilitat de costejar-lo i des de la voluntat de generar un espai de trobada, es transformés en el que és avui.

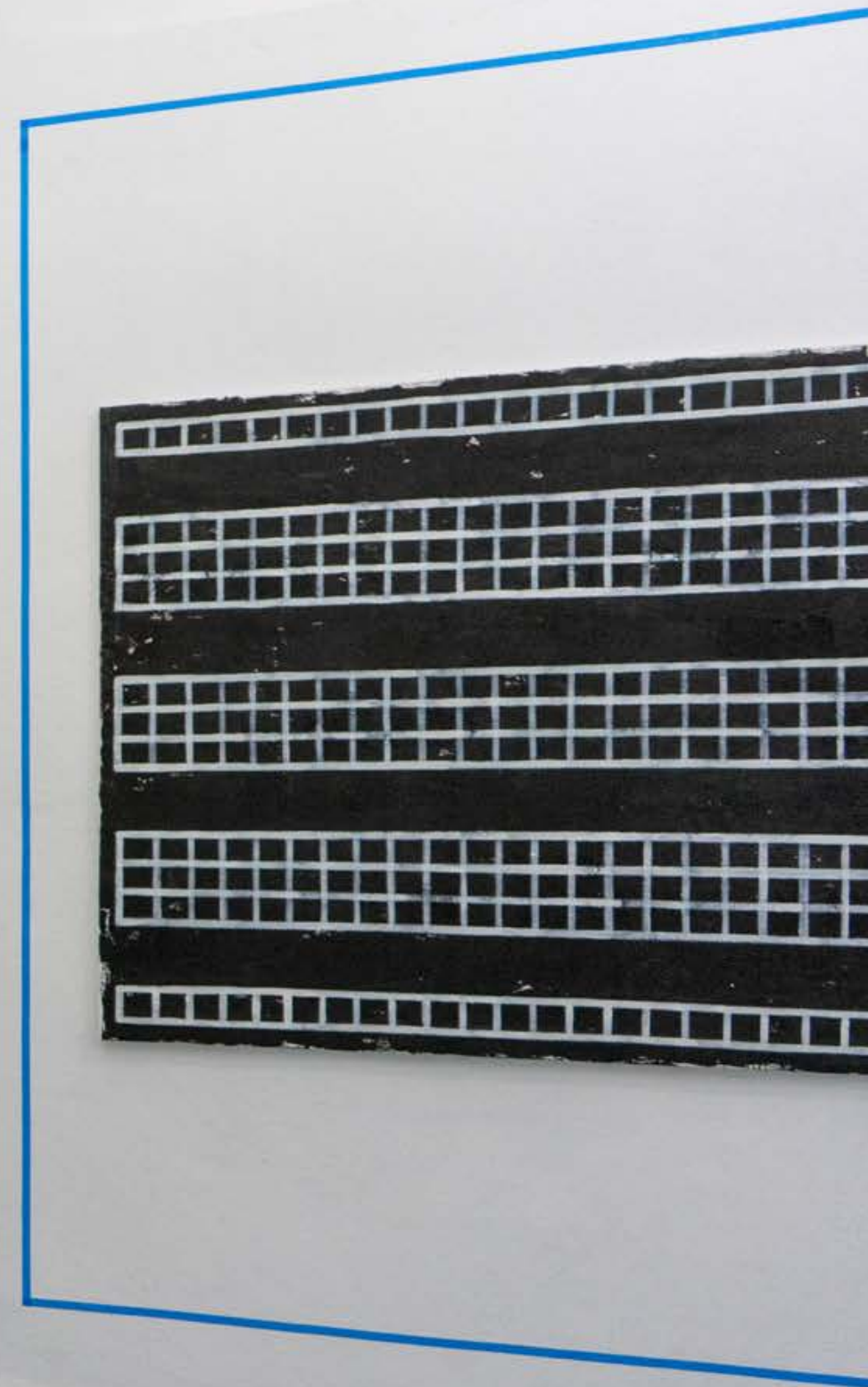
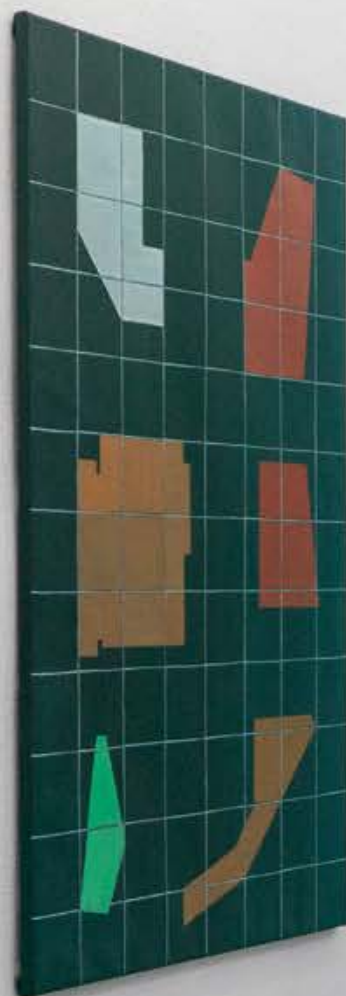
Sense oblidar aquest context, **Studio views** desplega una sèrie d'obres produïdes després de la declaració de l'estat d'alarma, a l'habitació-taller del nostre pis a Barcelona. Més enllà de resituar els límits entre espai domèstic i espai públic, aquest marc d'atomització va redefinir el meu espai de treball, que va passar d'un perímetre de 15 m² de la nau L de l'Escocesa a una habitació de poc més de 5 m², el mínim de la cèdula d'habitabilitat catalana. Des d'una perspectiva situada, vaig plantejar una sèrie d'obres a partir de les quals reflexionar sobre les tensions que definien el moment, posant émfasis en com es manifestaven en la quotidianitat d'una vida literalment encaixada que donava lloc a nous usos de l'habitatge. Vaig començar a prendre mides, a fer esbossos i fins i tot a recuperar una dinàmica de treball inviable en la frenètica activitat de la ciutat. L'espai era reduït, però tenia tot el temps del món.

A nivell formal, el projecte s'erigeix a partir d'una sèrie d'obres pictòriques i instal·latives compostes per figures geomètriques com ara quadrícules, vistes en planta i il·l·les urbanes disposades al voltant del perímetre del taller on van ser produïdes. A partir del diàleg entre aquests elements, sorgeix una dualitat entre pla vertical (paret) i pla horitzontal (sòl) que aborda l'arquitectura des del pictòric, en un moment en què el control biopolític dels espais s'ha aguditzat a partir de mesures de prevenció materialitzades en dispositius com mascaretes, senyalitzacions o aforaments (també reduïts).

Un veïnatge deslocalitzat

77

Instal·lació site-specific deslocalitzada.

Cinta de senyalització, pvc intervingut, impressió digital.

2022

Un veïnatge deslocalitzat és un projecte que reflexiona sobre un fenomen estructural de la realitat territorial de les Illes Balears, és a dir, les implicacions de la distància (territorial i simbòlica) en aquells que van decidir partir per trobar allò que el poble no els oferia a ciutats com Barcelona, Saragossa, Madrid o Houston, partint de Binissalem com a cas d'estudi. El projecte neix d'una fortuïta troballa a La Pedrera, l'obra arquitectònica d'Antoni Gaudí caracteritzada per la seva façana de pedra autoportant, a la cruïlla entre Passeig de Gràcia i carrer Provença. En aquest lloc, on treballa com a informador, vaig conèixer en Pablo, veí de Binissalem, un poble que en si ja és una espècie d'exposició, on cada pedra esdevé una pinzellada. Per tal d'explorar aquesta problemàtica, el projecte s'articula al voltant de quatre entrevistes a joves que ja no resideixen al poble (ni a l'illa) partir de les quals es tracten temes com l'emancipació (laboral i residencial), la identitat o el desarrelament, en un moment en que les Balears ja és la comunitat on surt més car comprar una casa a nivell estatal. Partint d'aquest context i d'una perspectiva autobiogràfica, el projecte proposa una reflexió sobre el "veïnatge deslocalitzat", posant èmfasi en les veus d'aquells que van partir, però que han continuat vinculats a Binissalem.

I Premi Certamen d'Arts Visuals Art Jove IB 2022

Llogar una casa
costa pràcticament
el mateix que
a Barcelona,
potser guanyes
una habitació
pel mateix preu.

Els meus pares
van viure durant anys
a una casa de 300 m²
per 700 € el mes,
fins que els propietaris
van dir que els seus fills
s'hivolien mudar.

Tanmateix, com diria l'arquitecte finlandès Juhaani Pallasmaa, les imatges i les experiències viscudes en els espais que han conformat la nostra existència, arrelen profundament en la nostra memòria i la nostra identitat, consolidant una idea personal d'aquell lloc amb el qual ens identifiquem, és a dir, un espai entès com una extensió de nosaltres mateixos. Des d'aquesta perspectiva, la distància no implicaria la negació de la condició veïnal, sinó que més aviat ens portaria a entendre-la com quelcom expandit, una xarxa d'experiències i vincles amb el lloc que van més enllà de la presencialitat.

Destacaría las casas
de piedra mallorquinas
con sus arcos y portales,
así como el hecho de que
la gente deje las puertas
de casa abiertas.
Sería impensable
en Zaragoza,
te robarían seguro.

Es verdad que hay
bastantes portales
tapiados,
quizás porque
son de casas
en mal estado y
quedan inutilizadas.

Llogar una casa
costa pràcticament
el mateix que
a Barcelona,
potser guanyes
una habitació
pel mateix preu.

Els meus pares
van viure durant anys
a una casa de 300 m²
per 700 € el mes,
fins que els propietaris
van dir que els seus fills
s'hi volien mudar.

Ephemeral, a cura de Margot Cuevas i Caterina Almirall

Amb la col·laboració d'Ada Fuentes

Mides variables

2022

Biel Llinàs es preocupa per l'espai, específicament pel cost de l'espai i la possibilitat d'ocupar-lo i, en conseqüència, en la nostra forma d'habitar-lo. Ens parla de la precarietat i de la materialitat de les nostres vides en espais reduïts, de vegades massa petits, o bé massa costosos. En el cas concret de la fira es pregunta pel valor de l'espai que li ha estat atorgat, un valor de mercat que contraposa a la creació de la seva obra.

Swab Art Fair té lloc en una ciutat afectada per una greu crisi habitacional provocada per una mercantilització de l'habitatge a mans de fons voltor, grans propietaris i agències immobiliàries. En aquest marc, l'espai passa de contenidor a contingut, de dret bàsic a producte d'especulació. La proposta de Biel Llinàs parteix de dues unitats de mesura compartides: l'€ i el m2. És una instal·lació dialèctica formada per teles, maquetes i materials trobats que reflexiona sobre binomis com contenidor/contingut, densitat/diafanitat, horitzontalitat/verticalitat. Des d'una perspectiva situada l'estand de fira comercial esdevé un interstici entre el problema de la creació i la creació del problema.

Extracte del text de les curadores Caterina Almirall i Margot Cuevas per la proposta "Aigua sobre pols".

Del problema de la creación a la creación del problema és una instal·lació formada per una constel·lació de tres elements que s'endinsen en algunes problemàtiques residencials de la ciutat. La fotografia del contenidor blau (*Cara a cara*, 2022) va ser presa des del finestral del pis de l'artista, en un moment en què, precisament, es trobava en procés de recerca de *Self storage*. *Estètiques de l'emergència residencial*. Avui en dia, aquest tipus de contenidors de mercaderia són utilitzats per a la construcció d'habitatge protegit (APROP). L'escultura de dm (*Habitacle*, 2022) és una espècie de maqueta a escala 1:1 dels infrahabitatges llogats per l'empresa Haibu 4.0. en diversos barris de la ciutat, construïda amb un material utilitzat en la compartimentació d'espais de creació com L'Escocesa, on l'artista va treballar amb l'artista Ada Fuentes. Si bé aquests cubicles no compleixen amb la cèdula d'habilitat municipal, són un cas exemplar d'infrahabitatge en el qual un no pot ni romandre dempeus. En el seu interior es poden veure una sèrie de cartells de compravenda de pisos i lloguer de trasters recollits de Sants-Badal, el barri de major densitat urbana de Barcelona i lloc de residència de l'artista des de 2017, material que porta al primer pla la problemàtica de l'atomització espacial. Finalment, damunt de l'habitacle es pot veure un prototip de nínxol (*Rusc*, 2022) del mateix material a escala molt més petita..

Proposta seleccionada al programa Ephemeral (SWAB 2022), com a resident de Fabra i Coats

Instal·lació

Impressió digital sobre lona

10 mòduls de 75 x 150 cm, 1 de 75 x 75 cm

2023

El pont, la casa i el riu és una cartografia artística que especula sobre una sèrie d'interseccions entre les històriques inundacions de Girona (la ciutat dels quatre rius) i els conflictes socials causats per la crisi de l'habitatge a la ciutat durant el segle XX. En aquest context, el pont, una infraestructura urbanística associada a la connexió (entre etapes, geografies, barris, etc.) esdevé un detonant que aglutina la construcció d'una poètica entre l'entorn construït i els seus habitants, que apel·la a qüestions com la llar, la catàstrofe mediambiental o la imprevisibilitat en un moment en què des de diversos camps del coneixement es parla de conceptes com ecohumanitats, ecofeminisme o postantropocè, a propòsit de la crisi climàtica (i civilitzatòria) en què ens trobem immersos.

En aquest dispositiu instal·lat al Pont de les Peixateries Velles (o Pont Eiffel) en el marc del festival Inundart 2023, es presenta una genealogia historicoartística d'aquests fets, partint d'un detonant: el pas circumstancial de l'artista per la ciutat com a treballador del Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona, que podríem denominar com un treball-pont. Durant aquest temps, marcat pel creuament diari de ponts i rius, Biel Llinàs s'ha acostat al fenomen fluvial entenent-ho com un agent idiosincràtic, tenint en compte la seva empremta en la morfologia urbana, en la memòria i, fins i tot, en la cultura de la ciutat, tal com ha pogut observar submergint-se en les cròniques d'historiadors, geògrafs i/o artistes, en definitiva, en la memòria fluvial. Un dels materials trobats era una col·lecció de postals d'inundacions dels anys 60 en el mercat de Sant Feliu, el paper del qual en el projecte es preveia determinant. En certa menra, és com si el riu Onyar, hagués actuat com a principi actiu, facilitant una sèrie d'elements que, a través de la indagació i l'especulació artística, ens fan repensar la poètica de la catàstrofe i el sublim, des de la intersecció entre les cases, els ponts i els rius, elements estructurals per a la societat gironina i que avui estan estretament condicionats per qüestions com la turistització, el canvi climàtic o la mercantilització de l'habitatge.

El pont, la casa i el riu. Vista des del Pont de Pedra (Girona)

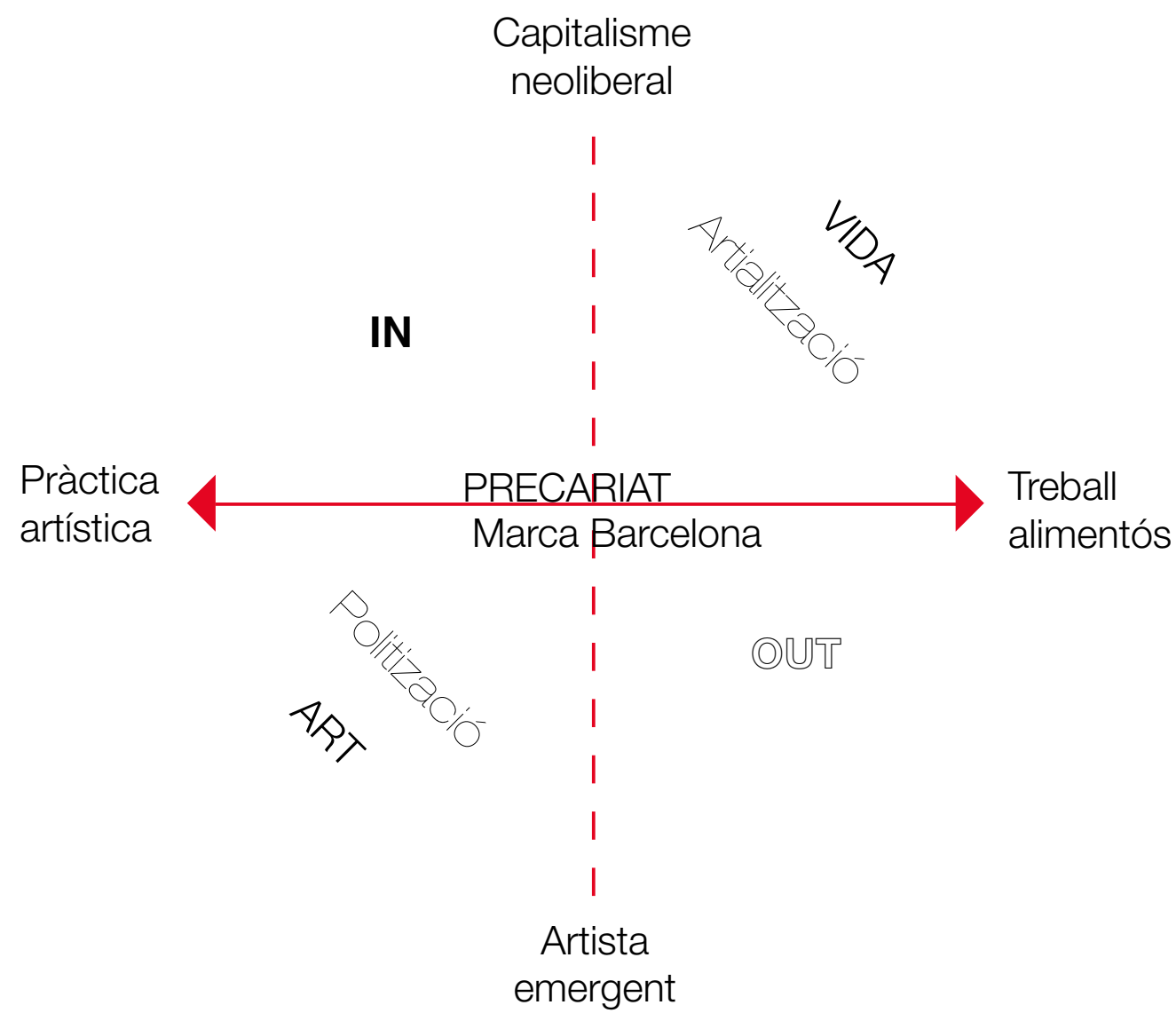

El pont, la casa i el riu. Vista des de l'interior del Pont de les Peixateries Velles (Girona)

Work(in') Work(out)

Publicació
Impressió digital a color
21 x 14,8 cm / 250 u
2023-24

Premi Miquel Casablanca 2022 - Modalitat Projecte
SAC - FiC Programa de residències i Stage intensiu 2022

Work(in') work(out) és una recerca artística performativa sobre el (des)encaix laboral de l'artista emergent a la Barcelona global, partint de la meua experiència com a informador ~~controlador de sala~~ a la Pedrera. Des d'una metodologia autoetnogràfica i una perspectiva hacker que visibilitza les irregularitats que travessen la jornada, s'explora la dialèctica entre treball alimentós i pràctica artística, abordant noves coordenades del treball en la denominada societat del rendiment.

L'exploració dels intersticis entre els dos àmbits pren forma al voltant de la producció d'una sèrie d'obres (dibuixos, converses, fotografies...) que parasiten la jornada i, d'altra banda, a partir del desenvolupament de propostes de caràcter més pictòric al taller de Fabra i Coats. Finalment, el recull de materials que han articulat la investigació es materialitza en una publicació d'edició limitada, que inclou assajos breus, dibuixos, fotografies i un pròleg de la curadora i crítica d'art Gisela Chillida.

Un malestar dibuixat. Sèrie de 36 dibuixos realitzats durant la jornada en espais que escapaven del circuit de vigilància - 9 x 9 cm/u.

Espiral laboral o com dues dedicacions es retroalimenten. Acrílic sobre lli.

Exposició individual

àngels barcelona

Amb la col·laboració de Jordi Pallarès i Ada Fuentes
2023

Deia un reconegut pintor que el primer pas per pintar una taula consisteix a mesurar-la. Els mesuraments són gestos quotidians per a aprehendre el fons i les figures que componen l'espai que ens afecta, ja sigui una casa, una habitació, un passadís o un ínfim racó. Des d'aquestes coordenades, Un racó (im)propi es desplega en una sèrie d'espais ocupats temporalment (habitacions de pisos compartits, mòduls de taller, l'espai expositiu de la galeria, etc.) per especular sobre la seva relació amb qüestions com l'emancipació, la pràctica artística i la vida quotidiana en una ciutat global com Barcelona. Tal vegada el primer pas per ocupar un espai sigui dibuixar-lo. En aquest procés existencial, l'arquitectura deixa de ser una construcció i comença a ser quelcom més.

«Fa uns dies pensava que quasi sempre que agaf el full de sala d'una expo, l'acab plegant per la meitat i, acte seguit, ficant-lo a la bossa» —em va dir en Biel en una de les nostres converses per Whatsapp—. Tal vegada, el gest de plegar un paper que equival a un espai sigui una manera d'endur-se'l a casa. M'agrada pensar en com el dobleguem per a que càpiga a la butxaca del darrera del pantaló o dins la bossa que portem penjada. N'hi ha que ho faran de qualsevol manera, i n'hi ha que ho farem acuradament, fent encaixar les puntes. En qualsevol dels casos, reduïm l'escala del paper en relació a nosaltres. Movem l'espai de lloc i, amb ell, el cos. Una manera d'apropriar-mos-el sense habitar-lo i, per tant, sense mantenir altra relació que la de ser tocat. Aquí no hi ha contractes, ni dipòsits, ni mensualitats, ni veïnat, ni sofàs-llit, ni tan sols la feixuga recerca de trobar anuncis de pisos i/o tallers per a compartir. Es tracta de falagueres parets de paper que no molesten a ningú i que, voluntàriament, agafem, manipulem i construïm. Un paper sobre un espai i un fet que el vincula i que arriba a nosaltres quan hi som i/o quan algú ens l'entrega sense res a canvi.

Extracte del text [Ocupar l'espai que ens ocupa \(i dir-lo\)](#), del curador Jordi Pallarès.

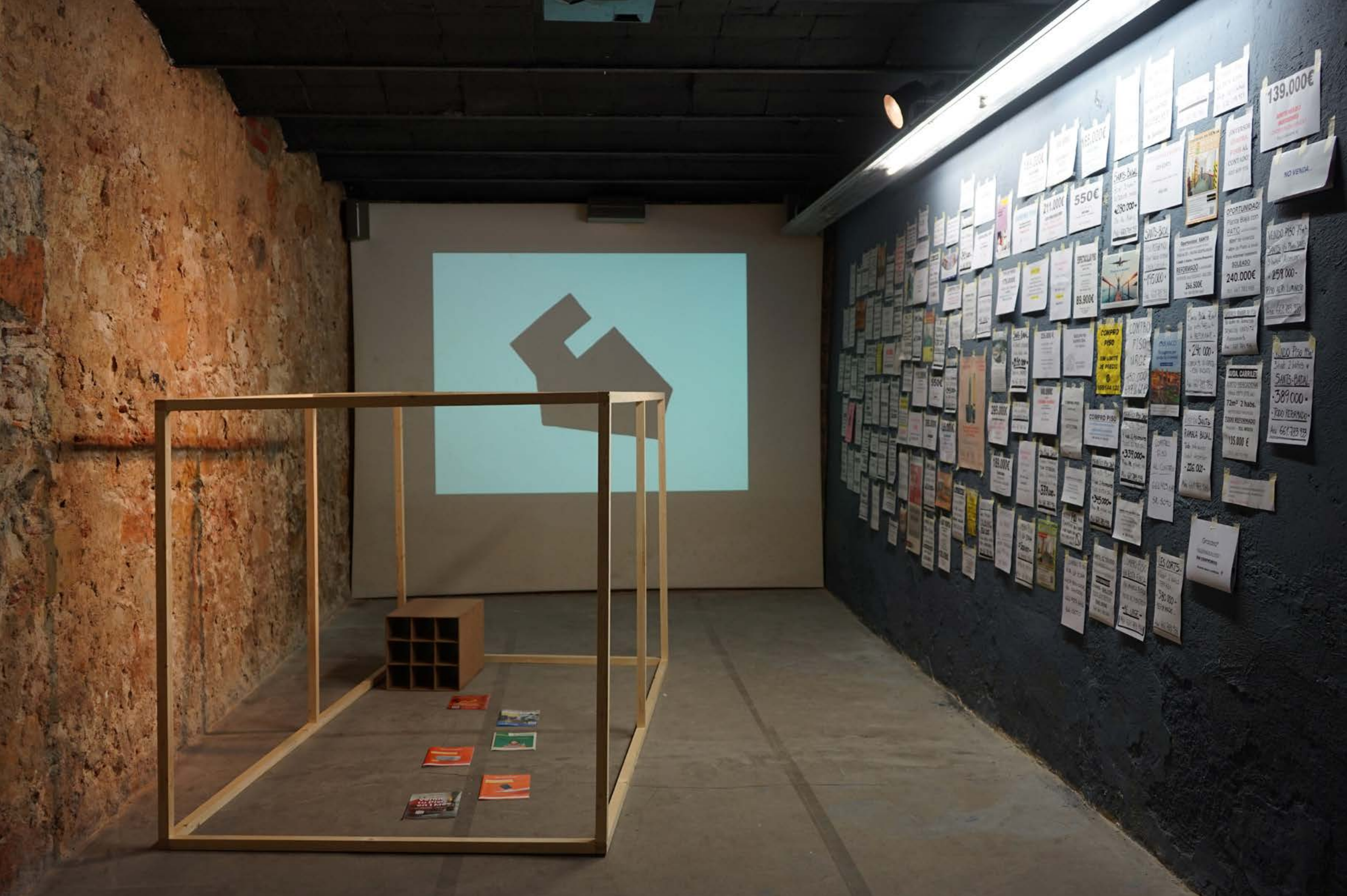
Obrir una finestra a Sants o com travessar un barri amb una línia / Acrílic sobre lli i cinta de senyalística / 2023

Un racó [im]propi (àngels barcelona). Fotografia per Pol Masip

Projeccions, ocupacions, inscripcions / Gouache sobre paper / 27 x 35 cm/u / 2020-2023

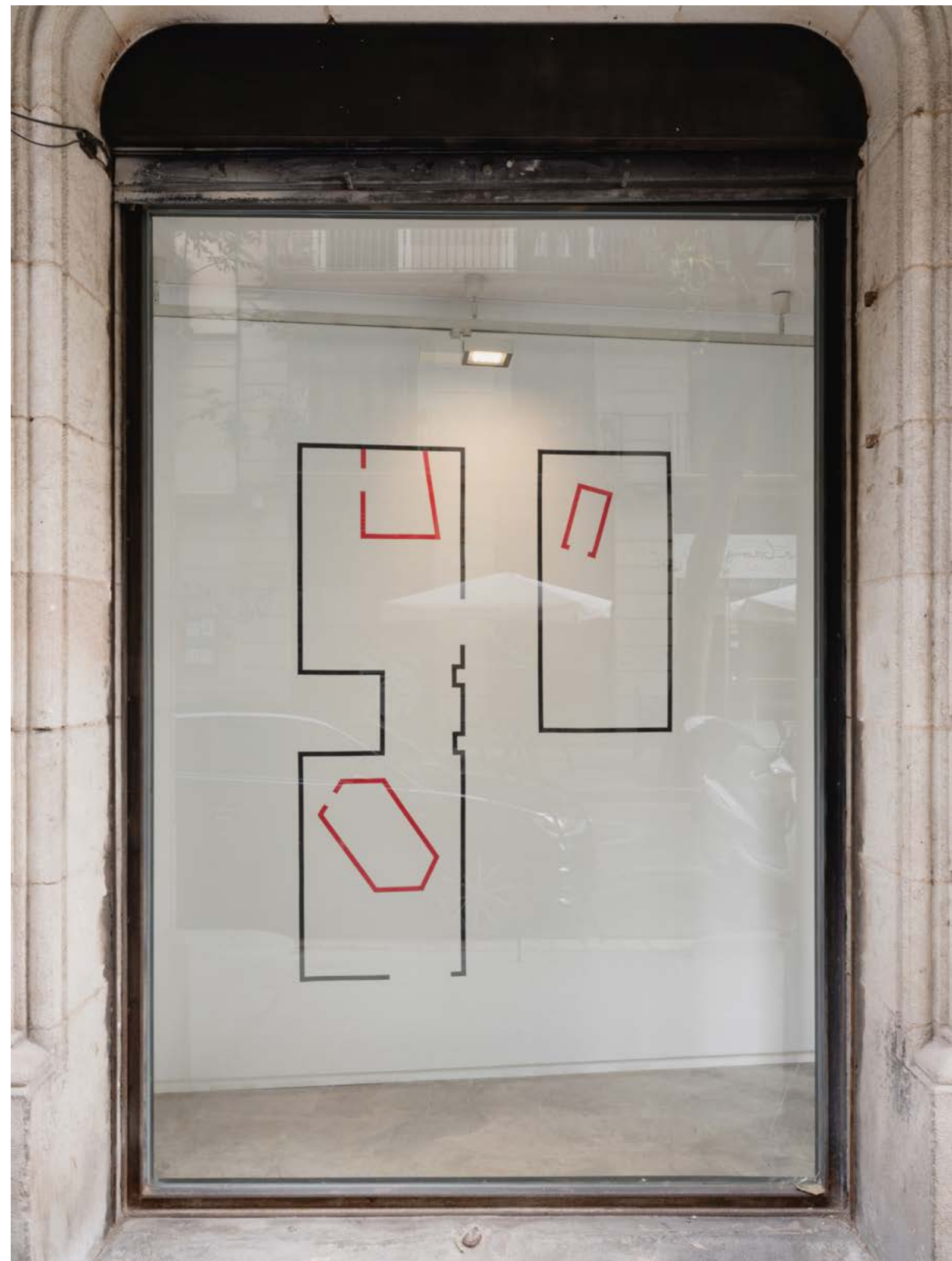
Del problema de la creació a la creació del problema / Ada Fuentes i Biel Llinàs / Instal·lació a partir de fusta, projecció i cartells de compravenda immobiliària / 2023

+INFO

Web àngels barcelona: <http://angelsbarcelona.com/en/>

Publicación PDF: <http://angelsbarcelona.com>

Texto curatorial: <http://angelsbarcelona.com>

Instal·lació

Acrílic sobre tela, bosses i cinta sobre cadires

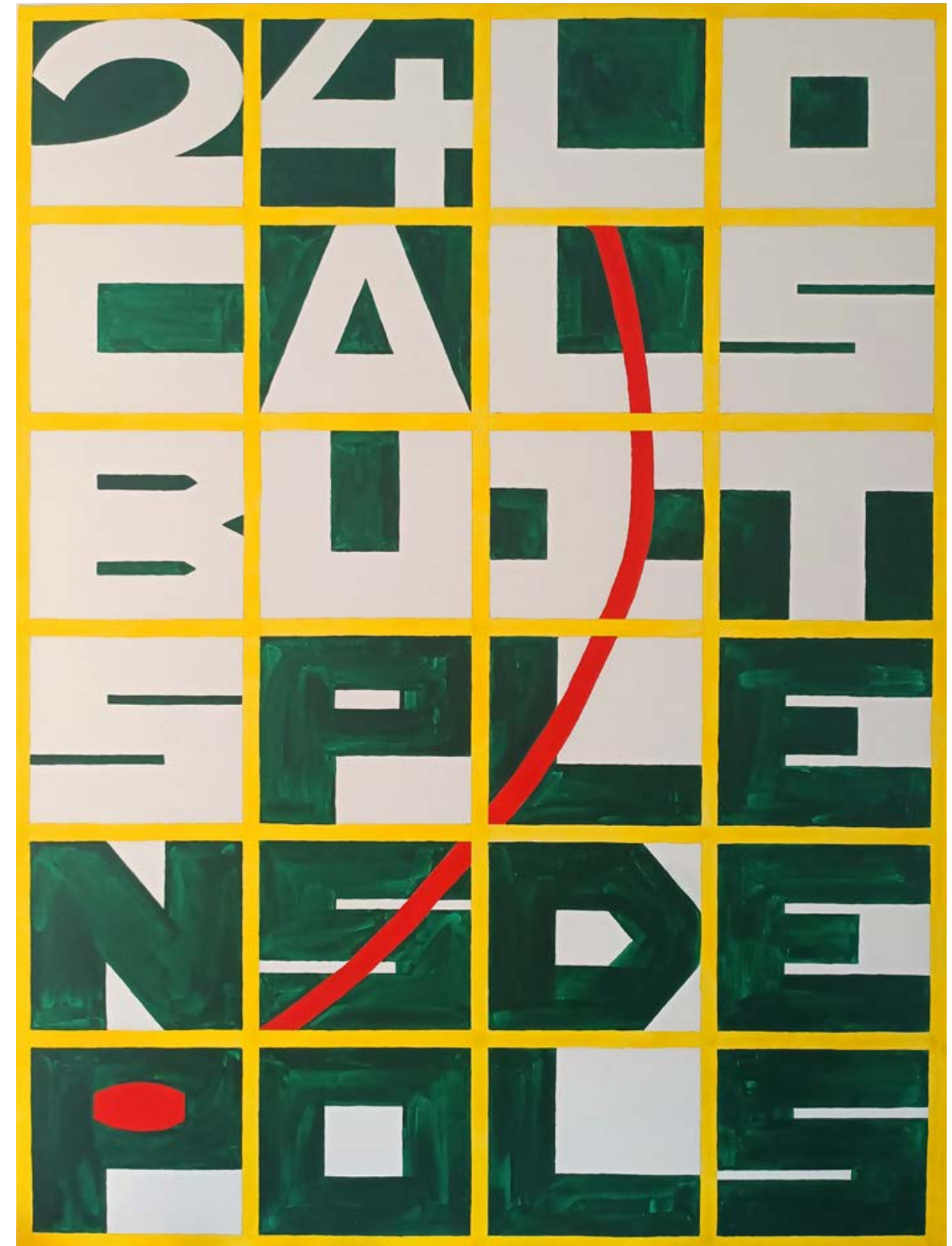
130 x 97 cm / mides variables

Ada Fuentes i Biel Llinàs

2023

Aquest projecte comença un vespre de juliol de 2023, quan venint del Casal Sollerí de Palma, de camí al cotxe, els artistes Ada Fuentes i Biel Llinàs troben el comissari Sebastià Mascaró. Els comenta que a Felanitx hi ha mostradors buits disponibles per artistes i ells, amb poc temps per reaccionar, accepten l'encàrrec per participar a la Nitx de l'Art amb il·lusió. L'endemà els dos artistes recorren el carrer Major de dalt a baix per valorar quin mostrador és el més adient per la seva intervenció, la primera com a tàndem al poble, i topen amb una punyent realitat: el carrer Major és avui una línia vermella (o un signe d'exclamació?) entre la Plaça de Sa Font i el carrer de la Mar. Una vegada a casa, amb l'ajut de Google Maps, refan la ruta i posen nom al que havien vist:

24 locals buits plens de pols. Les cadires protegides amb el disseny de bosses d'escombraries del projecte *Self storage. Estètiques de l'emergència residencial* (2021) i una pintura que en primer terme sembla abstracte, duen al primer pla l'estat d'urgència en què es troba aquest eix neuràlgic el dia que és més concorregut de l'any, apel·lant a la necessitat de redreçar la situació. En aquest cas, s'estableix un diàleg entre pintura i arquitectura, tant pel que fa a la intervenció al local comercial com pel tarannà dels 24 caràcters de la tipografia, que per la seva geometria, podrien semblar abstraccions arquitectòniques.

Sense títol / Impressió giclée sobre paper fine art / 70 x 55 cm

Arran de superfície

Instal·lació a partir de bastidors, cartró i tela
Mides variables
2023

Un dia de sort!

Imagina jugar a la loteria i ser un dels afortunats. El món és d'un altre color quan es té la butxaca plena i un es pot plantejar comprar un pis o adquirir aquella obra d'art que tant emociona, aquella experiència estètica difícil de reproduir en un comentari. Després de moure el cul d'aquí cap allà, buscant un habitatge adequat a les necessitats, entrem en un moment d'esperança, de tenir allò que mai un s'hauria imaginat. Aquell pis amb aquella pintura tan desitjada penjada a la paret principal del menjador per fer patxoca per quan hi venen convidats. Però al final només es pot optar per la proposta més barata. Pel que sembla, encara que et toqui la loteria, no n'hi ha prou per aconseguir allò que un vol. Tothom ho diu, els diners que s'han guanyat són per tapar forats, i si un es proposa comprar un habitatge, igualment s'haurà d'hipotecar. Així que la segona opció podria ser la solució. Només cal anar a aquella galeria, entrar cofoi i orgullós del que un farà, i comprar aquella pintura entre moltes que tant es desitja. Resulta que es pot viure feliç sota un pont, i a les nits gelades ajuda tenir una tela que ens fa de manta i un bastidor de fusta com a llenya per fer una bona foguera, i ens permet dormir calents mentre escoltem de fons la cançó Lucky Day de Tom Waits.

(...)

Now when I was a boy

My daddy sat me on his knee

And he told me

He told me many things

And he said son

There's a lot of things in this world

You're gonna have no use for

And when you get blue

And you've lost all your dreams

There's nothin' like a campfire

And a can of beans

(...)

No hi ha res com intentar construir casa
teva amb quatre bastidors i oblidar que
moltes coses en aquest món no serveixen
per a res.

Martí Anson

Sense títol- Acrílic sobre lli - 110 x 110 cm - 2023

Sense títol- Acrílic sobre lli - 110 x 110 cm - 2023

How to live in a Pantry

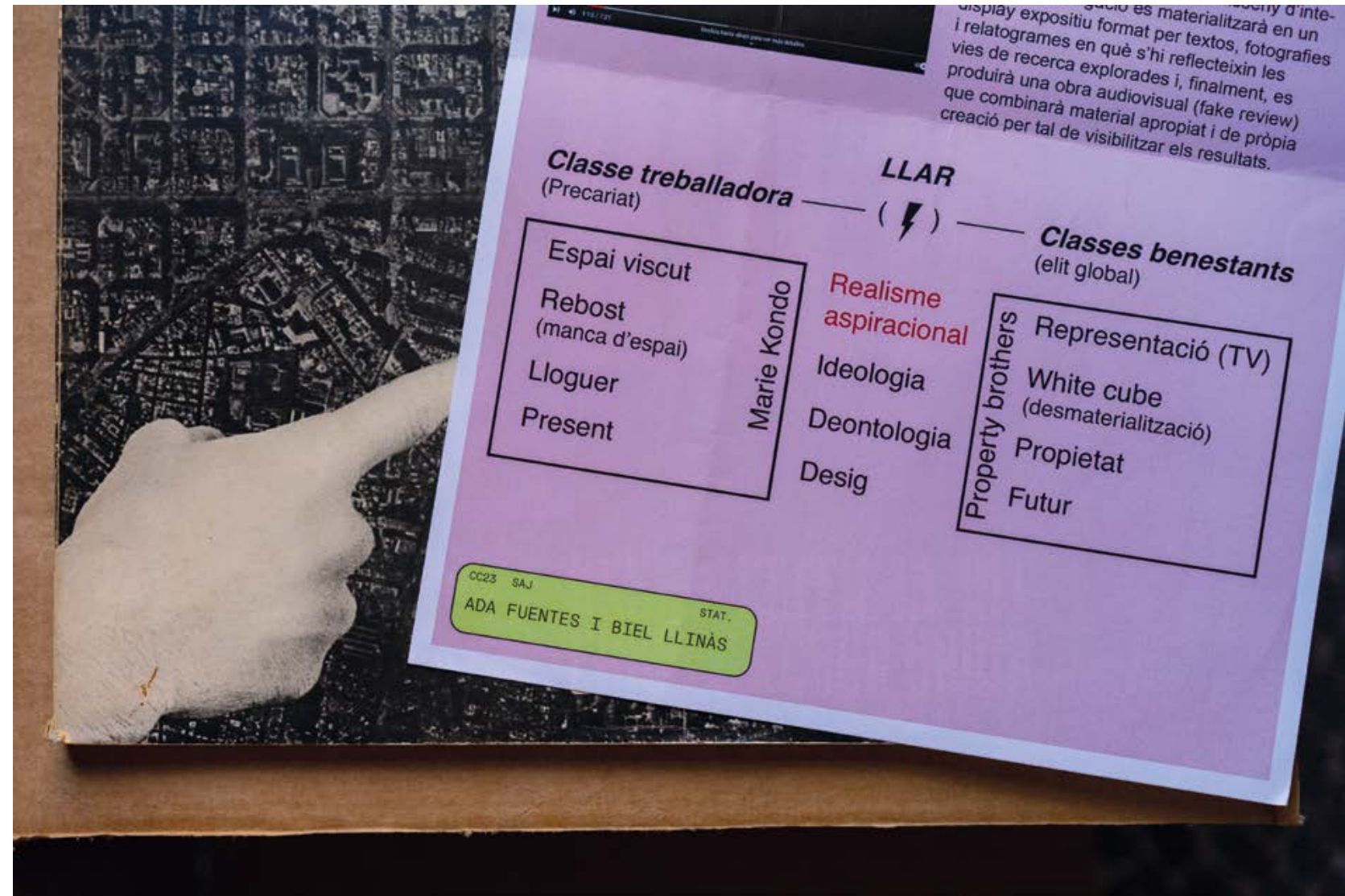
123

Impressió digital
Dimensions variables
Ada Fuentes i Biel Llinàs
2023

El 1939, l'escriptor K.R.G. Browne publica el llibre *How to live in a Flat*, una mirada irònica a la vida moderna en pisos apilats, acompanyat de les il·lustracions de William Heath Robinson. Esperonada per aquesta referència, la investigació *How to live in a Pantry* (Com viure en un rebost) ha explorat de manera crítica i situada els imaginaris que configuren l'habitatge contemporani, en un moment en què cada m2 compta, sigui per emmagatzemar-hi pertinences o per treure'n rèdit econòmic. Així doncs, el projecte s'ha articulat al voltant de l'exploració rizomàtica d'un binomi conceptual (rebot / cub blanc) a partir de la revisió de sèries televisives, documentals, vídeos de feng shui domèstic presents a l'àgora digital i revistes d'interiorisme editades entre el 2008 i l'actualitat. Aquests continguts, organitzats en quatre categories (realitat material - producte - realisme aspiracional - reacció artística) conformen un display en forma d'atles visual que ressegueix l'esquerda de la junta de dilatació de l'espai expositiu de Sala d'Art Jove, permetent-nos habitar les tensions entre els dos arquetips d'habitatge mencionats.

Per una banda, el rebost és aquell espai tradicionalment reservat a l'acumulació de productes de primera necessitat, que en moments d'incertesa social com ara la pandèmia Covid-19, mantenir-lo ple esdevé una mena de garantia de supervivència domèstica. Per una altra banda, en la proliferació de programes televisius de remodelació immobiliària que té lloc a partir de la crisi financera del 2008, assistim a la projecció de tota una sèrie d'ideologies i aspiracions socials (la família nuclear, la pràctica d'aficions vocacionals, l'ascens social...) com si en un moment de crisi del totxo, la construcció del desig d'esdevenir propietaris esdevingués urgent. Entre renders i la doble construcció (dels programes i dels habitatges) esdevenim espectadors, una vegada i una altra, de la reforma d'unes cases unifamiliars que s'acaben assemblant més a un asèptic cub blanc que no als sempre insuficients pisos compartits en què transcorren les vides de tants individus a una ciutat global com Barcelona.

Davant l'estranyesa fruit de no sentir-nos representats per aquells programes televisius d'origen canadenc, com *Property Brothers* (2011), s'obre una esquerda que ens travessa com a artistes emergents en un context d'emergència residencial. Tanmateix, revisant sèries de ficció contemporània com *Arkitekten* (2023) o *Stath lets Flats* (2018), ens adonem que les problemàtiques d'aquell model basat en l'especulació immobiliària (mercantilització de l'habitatge, rendisme, models d'infrahabitatge, etc.) ja formen part no només de la nostra situació material, sinó ja del nostre relat cultural. Així doncs, aquest projecte us convida a un viatge d'anada i tornada entre la sobreexposició mediàtica d'uns luxosos i desproblematitzats espais domèstics i el neguit quotidià provocat pel fet que "no tindràs un mòdul en la teva p**a vida", com ens recorda el filòsof Eloy Fernández Porta.

How to live in a Pantry - Esquinqar Superfícies. A cura de Renan Camilo (Sala d'Art Jove)

Aula portàtil

Instal·lació i publicació

Mides variables

Amb el grup de 4t d'ESO de Visual i Plàstica de l'Institut Nou Barris

A cura d'A Bao A Qu

2024

El curs 2023-24, l'Institut Nou Barris, sorgit arrel de les mobilitacions veïnals que impulsen el barri de La Prosperitat als anys 70, celebra el seu 40è aniversari. Tenint aquesta fita a l'horitzó, Biel Llinàs i els estudiants de 4t d'ESO d'educació visual i plàstica, han estat explorant quin lloc ocupa l'institut en l'evolució del barri, quines lluites han fet possible aquesta aula de plàstica. Una de les qüestions que van emergir a l'inici del procés, és la necessitat de sortir de l'aula per possibilitar noves maneres d'estar, de relacionar-se, ja sigui pels mecanismes de l'educació formal, ja sigui per la pressió que envolta passar de curs en curs o, simplement, perquè la vida que té lloc a fora (sigui a l'àgora digital o a l'urbana) ens afecta.

Des d'aquesta mirada afectiva, emergeix l'**Aula Portàtil**, una superfície cosida a partir de mòduls de feltre feta a escala real, que permet traslladar l'aula al carrer, a la recerca d'un espai ideal, o que sigui més habitable, formulant la pregunta de no només què és una aula sinó també per tot allò que pot arribar a ser, o que ens agradaria que fos. A partir de l'activació d'aquest dispositiu de 60 m², es genera un espai de trobada per revisitar la memòria del barri de la mà dels seus protagonistes (membres de l'associació de veïns de La Prosperitat, la Xarxa de Dones Cosidores, el testimoni d'una reconeguda parella d'arquitectes...) que esdevenen un mirall per posar la vida al centre i reimaginar noves maneres d'habitar.

